

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD**

ZITTING 2017-2018

Nr. 1

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van woensdag 20 september 2017

Ochtendvergadering

INHOUD

OPENING GEWONE ZITTING 2017-2018	3
BENOEMING VAN HET BUREAU (R.v.O., art.3)	3
TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER	4
MEDEDELING	4
BELEIDSVERKLARING 2017-2018 VAN HET COLLEGE	
Toelichting door het College	5
<i>Spreker: Guy Vanhengel, collegevoorzitter</i>	
Algemene bespreking	5
<i>Sprekers: Annemie Maes – Khadija Zamouri – Johan Van den Driessche – Hannelore Goeman – Dominiek Lootens-Stael – Paul Delva – Liesbet Dhaene – René Coppens – Cieltje Van Achter – Brigitte Grouwels – Guy Vanhengel, collegevoorzitter – Pascal Smet, collegelid – Bianca Debaets, collegelid</i>	
Stemming	43

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art.61)	43
van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Onderwijs, Vorming en Studentenzaken, betreffende de mogelijke vermindering van Nederlandstalige gemeenteraadsleden in het Brussels hoofdstedelijk gewest	
BIJLAGEN	47
TREFWOORDENREGISTER	48

1ste vergadering

Vergadering van woensdag 20 september 2017

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.42 uur geopend.

Voorzitter: de heer René Coppens, oudste lid in jaren

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 2017-2018

De voorzitter: De Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie komt heden van rechtswege bijeen op grond van artikel 71 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen.

Ik verklaar de gewone zitting 2017-2018 geopend.

BENOEMING VAN HET BUREAU (R.v.O., art. 3 en 4)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het Bureau.

Het uittredende Bureau was als volgt samengesteld:

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

Ondervoorzitter: mevrouw Brigitte Grouwels

Secretarissen: de heer Jef Van Damme, de heer Arnaud Verstraete, mevrouw Cieltje Van Achter, de heer René Coppens, de heer Fouad Ahidar

Vraagt iemand het woord over de benoeming van het Bureau?

De voorzitter: De heer Paul Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, ik stel voor de leden van het uittredende Bureau opnieuw in hun ambt te bevestigen.

De voorzitter: Wij hebben het voorstel van de heer Paul Delva gehoord.

Zijn er nog andere voorstellen?

Conform artikel 10, punt 3, worden de kandidaten benoemd verklaard indien hun aantal overeenstemt met het aantal toe te kennen ambten.

Daar het aantal kandidaatstellingen voor het Bureau overeenstemt met het aantal toe te wijzen ambten, verklaar ik benoemd tot

voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

ondervoorzitter: mevrouw Brigitte Grouwels

secretarissen: de heer Jef Van Damme, de heer Arnaud Verstraete, mevrouw Cieltje Van Achter, de heer René Coppens, de heer Fouad Ahidar

Het Bureau van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is aldus samengesteld.

Ik nodig de voorzitter uit om hier plaats te nemen. (*Applaus*)

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Beste collega's, van harte bedankt voor het vernieuwde vertrouwen.

Ik hoop dat iedereen van een verkwikkende vakantie genoten heeft om weer vol enthousiasme aan dit politieke werkjaar te beginnen.

Elk politiek jaar heeft haar bijzonderheden en ook dit jaar zal dat niet anders zijn. Rond deze periode volgend jaar zitten we immers volop in de aanlooperperiode naar de gemeenteraadsverkiezingen.

De politiek in het algemeen en vooral dan de Brusselse politiek heeft de afgelopen maanden een aantal klappen gekregen. Door die gebeurtenissen hebben tal van mensen zich vragen gesteld en is hun vertrouwen in politici naar een dieptepunt gezakt. Ik denk echter dat we genoeg idealisme en verantwoordelijkheidszin hebben om er samen voor te zorgen dat we dat negatieve beeld in de komende periode kunnen omkeren. Dit kan zeker in de Vlaamse Gemeenschapscommissie aangezien ze door haar bevoegdheden dicht bij de mensen staat.

Onze raadsleden en collegeleden zitten niet in hun ivoren toren, maar zijn vaak op het terrein. Vorig jaar legden we zo tal van werkbezoeken af: Kasterlinden, Bruzz, ... om er maar enkele te noemen. Ook de commissies gingen in onze buurlanden een aantal zeer interessante projecten bekijken.

Wat het werk in de Raad zelf betreft, hoop ik dat dit politieke jaar veel boeiende discussies zal opleveren, als verlengstuk van concrete acties. De werking en de projecten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zijn van toenemend belang voor Brussel en het is essentieel dat we daar samen onze parlementaire schouders onder zetten. De Brusselaars rekenen op ons.

De spelregels van de Raad zijn intussen gekend en het is mijn taak om ze te laten naleven. En bedenk: de camera ziet u!

Naar goede gewoonte staat deze eerste zitting in het teken van de beleidsverklaring. Meer dan genoeg stof voor discussie dus. Laten we meteen van start gaan. Ik wens jullie een fijn werkjaar toe! (*Applaus*)

MEDEDELING

De voorzitter: Bij collegebesluit nr. 20172018-0016 van 8 september 2017 sluit het College de gewone zitting 2016-2017 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie op 19 september 2017.

BELEIDSVERKLARING 2017-2018

Beleidsverklaring 2017-2018 van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 4 (2017-2018) – Nr. 1

Algemene bespreking

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Voorzitter, ik vroeg mij af of de collega's wensen dat ik de beleidsverklaring voorlees, of kunnen we meteen met de bespreking beginnen? Zij is lang geleden al doorgestuurd, ze is publiek en heeft op de website gestaan. Ik denk dat iedereen ze heeft gelezen. Ik wil de oefening wel doen, mij niet gelaten. Maar als de collega's tijd willen winnen, kunnen we meteen de bespreking aanvatten.

De voorzitter: Aan de reacties te zien, heeft geen enkele collega daar bezwaar tegen. Dan kunnen wij dadelijk met de bespreking starten.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Beste collega's en collegeleden, eerst en vooral wil ik de diensten en het College bedanken voor het snel doorsturen van de documenten. Daardoor hebben wij de tijd gehad om alles te bekijken, in tegenstelling tot de slechte gewoonte bij het Brussels Parlement, waar we die teksten nooit op voorhand krijgen.

De veerkracht van Brussel na de terroristische aanslagen is groot gebleken. Langzaam herstelt het Brussels hoofdstedelijk gewest zich van deze traumatische ervaring. Maar opeens kwamen we in een nieuwe storm terecht, met de opeenvolgende schandalen met Brusselse politici bij wie waarde- en normbesef ver zoek waren, denk maar aan Kazachgate, Samusocial, enzovoort. Brussel daverde op zijn grondvesten na al deze schandalen, die de antipolitiek voeden en die de Brusselaar, maar ook ons, diep geschokt hebben. Het opportunisme dat sommigen daar bovenop tentoon hebben gespreid om deze crisis aan te wenden voor eigen electoraal gewin en ons in een nog diepere politieke crisis te storten, getuigt van diep cynisme en weinig verantwoordelijkheidsgevoel. Dat leidt nu tot instabiliteit en absurde toestanden, waarbij meerderheidspartijen elkaar de duvel aandoen. We hebben het gisteren nog in het Brussels Parlement kunnen meemaken.

Groot was dus mijn verbazing deze zomer over de reactie van dit VGC-College. Terwijl we een politieke crisis van nooit geziene proporties meemaken, lijkt dit College gewoon snel tot de orde van de dag te willen overgaan. Het stormt in Brussel, maar voor deze klassieke tripartite lijkt er geen vuiltje aan de lucht. De reacties van de collegeleden waren niet minder dan bevreemdend: een langgerekt pleidooi voor een politieke en bestuurlijke status quo. Wat eigenlijk neerkomt op stilstand, wellicht tot de verkiezingen van 2019.

Stilstaan is achteruitgaan, beste collega's. Dit is een zeer slechte zaak voor Brussel en zijn inwoners. En het is in deze context dat we ook de beleidsverklaring van het College van de VGC moeten zien.

Net als maandag bij de beleidsverklaring van het Gewest, kiest dit College dus voor stilstand in plaats van hervorming. Voor een opsomming van projectjes in plaats van samen een visie te ontwikkelen die echt vernieuwend en toekomstgericht is. De uitdagingen zijn nochtans gigantisch, ook voor dit College en deze Raad.

We zitten nog steeds met een enorme bevolkingsgroei, een verarming, een verjonging en een verdere internationalisering van ons gewest. Het federale Planbureau verwacht een bevolkingsstijging van meer dan 300.000 mensen tegen 2060. Dat betekent een stijging met 27%! Brussel zal dus de komende jaren nog meer onder druk komen te staan. Dit gaat niet alleen over de blijvende noodzaak om een extra aanbod te creëren van voldoende schoolplaatsen en voldoende plaatsen in de kinderopvang, maar ook over welke levenskwaliteit we willen geven aan al diegenen die bewust of minder bewust kiezen om in Brussel te wonen en te blijven wonen. Voor al diegenen die er hun kinderen grootbrengen of er hun oude dag willen slijten. Hoe kunnen we met andere woorden voor een gezonder, eerlijker en menselijker beleid zorgen?

Neem nu de broodnodige uitbreiding van de onderwijscapaciteit. Uiteraard juichen we elke uitbreiding toe, maar we blijven vaststellen dat het ‘too little’ en soms ook ‘too late’ is. Uit de cijfers van het lokale overlegplatform (LOP) voor het voorbije schooljaar halen we de volgende vaststellingen:

7% tot 9,5% van de leerlingen vindt nergens een plaats, dus ook niet in het Franstalig onderwijs.

In de onthaalklas heerst een groot plaatsgebrek. Zo was er half augustus nog maar één vrije plaats voor geboortes uit 2015 en wel in Sint-Pieters-Woluwe.

Vorig jaar hadden, volgens een voorzichtige schatting, begin februari 268 kinderen nog steeds geen school gevonden. Dat zijn ontstellende cijfers.

En tot slot, en dat zal niemand verwonderen,: bijkomende plaatsen zijn het meest nodig in Schaarbeek, Sint-Jans-Molenbeek, Brussel en Laken. Ook voor dit schooljaar voorziet het LOP tekorten, vooral in de onthaalklas en in de eerste en tweede kleuterklas.

Zoals gezegd, juichen we elke investering van de VGC in nieuwe plaatsen toe, maar er moet meer gebeuren willen we elk kind een plaats geven. En dan hebben we het nog niet gehad over het enorme plaatsentekort in het middelbaar onderwijs dat er aankomt en waar we nu al zien dat we te laat zullen zijn. In dit verband zou ik graag van u willen vernemen wat er geworden is van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel? Deze zou de Brusseltoets verfijnen. Wat is de stand van zaken daar?

Ik hoor dat dit College wil investeren in innovatie in het onderwijs, en tegelijkertijd zegt een recente studie dat er meer meertalig onderwijs wordt gerealiseerd in Vlaanderen dan in Brussel! Collega's, dat is toch de wereld op zijn kop in een tweetalig gewest! Een van de redenen die hiervoor worden aangehaald, is dat grootstedelijke scholen met meer kansarme leerlingen vaak niet kunnen investeren in iets als meertalig onderwijs omwille van andere prioriteiten. Bijvoorbeeld omdat de zorgnoden op dergelijke scholen veel groter zijn. De financiële middelen zijn niet altijd beschikbaar en niet al het lesmateriaal is even goed aangepast aan les krijgen in een andere taal. Nochtans zou het een enorme meerwaarde bieden indien scholen hiervoor extra ondersteuning zouden krijgen. Enkel inzetten op tweetalige leerkrachten en niet op de leerlingen is onbegrijpelijk in de Brusselse context.

Vorig jaar hebben we ook al gewezen op de alarmerende cijfers over een tekort aan leerkrachten. Minder jongeren kiezen voor deze uitdagende en boeiende job, wat bijzonder jammer is. En ook de afgelopen vakantie werden we gealarmeerd via de pers, die berichtte

over minder inschrijvingen voor de lerarenopleiding. De hoofdschuldige moeten we niet bij de VGC zoeken, maar hoe dan ook zal Brussel de gevolgen hiervan ondervinden. Vraag is op welke wijze de VGC hiermee zal omgaan?

Ik hoor dat dit College verder wil inzetten op de band tussen school en ouders, met name op het versterken van de band tussen de meest kwetsbare ouders en de school, door middel van een nieuw vrijwilligersnetwerk. Een broodnodig en positief initiatief, maar waarom investeert het College hier niet in een structurele ondersteuning? Het Gentse model, waar middelen worden vrijgemaakt voor brugfiguren binnen de scholen om deze uiterst belangrijke rol op te nemen, heeft nochtans zijn merites al bewezen.

Wat ook beter kan, is de aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt. In het Brussels hoofdstedelijk gewest verlaat ongeveer één op de vijf leerlingen de schoolbanken zonder diploma. Schoolverlaters integreren in de arbeidsmarkt is onontbeerlijk. Dat zeggen niet alleen wij, dat zeggen ook de werkgevers: op een VOKA-meeting werd dat onlangs nog eens onderstreept. U spreekt zelf van 'initiatieven die de aansluiting bevorderen tussen onderwijs en arbeidsmarkt'. Welke initiatieven zijn dit? Wie gaat dit doen: de scholen zelf of kijkt men naar Actiris? Ook spreekt u van een Centraal Meldpunt Brussel voor schoolverlaters en een doorgedreven coaching en begeleiding op maat. Opnieuw: door wie gebeurt dit? Er zijn bijvoorbeeld prachtige initiatieven zoals Duo for a Job, dat werkzoekende jongeren met een migratieachtergrond linkt aan 50-plussers die als vrijwilliger hun ervaring inzetten om deze jongeren te begeleiden naar werk, of ToekomstATELIERdelAvenir, dat tieners laat kennismaken met nieuwe beroepen. Gaat de VGC dergelijke succesvolle initiatieven met een proactieve visie ondersteunen met middelen?

Dan is er het hoofdstuk 'jongerenparticipatie'. In Brussel worden vier op de tien kinderen geboren in een gezin met een inkomen onder de armoedegrens. Kinderarmoede is niet alleen een probleem van een tekort aan middelen. Culturele en sociale deelname aan het samenleven is een van de waardevolste hefboomen. De VGC beschikt over middelen om een toegankelijk jeugdbeleid te voeren. Het is dan ook absurd dat er in de hele beleidsverklaring zelfs niet wordt gesproken over de Werkingen Met Kansarme Jongeren (WMKJ's) of over de jeugdbewegingen. Ik kan alleen maar vaststellen dat ook dit jaar uw jeugdbeleid een mager beestje is. Onbegrijpelijk aangezien deze kinderen, onze jongeren, de volwassenen van morgen zijn.

Ook is het jammer dat men het enthousiasme van studenten onvoldoende benut. Waarom wordt er geen echte studentenraad opgericht die volwaardig deel uitmaakt van het studentenbeleid? Nu lezen we in de tekst een vage omschrijving van een 'werkgroep' zonder concrete beslissingsbevoegdheid en zonder officiële middelen. De tekst lijkt nu te laten uitschijnen dat de werkgroep afhangt van de goodwill van de onderwijsinstellingen.

Kent u de uitdrukking 'lead by example'? Dit ontbreekt totaal in het participatiebeleid van de VGC. In plaats van de interne structuren van de VGC co-creatiever te hervormen met een nieuwe faciliterende rol voor de ambtenaar, blijft u kiezen voor versnipperde initiatieven en projectoproepen, wat voor de gemiddelde burger zeer verwarrend overkomt. In plaats van het allemaal zelf te willen doen, kan de VGC een meer faciliterende rol opnemen en de buurtbewoner de invulling van het project laten bepalen. Dit betekent ook meer samenwerking met de Franstalige burgergroepen, comités en organisaties, evenals meer oog en voeling voor de meertaligheid van de doelgroep.

Ook is het belangrijk dat de VGC, naast haar rol als facilitator, haar rol als betrouwbare partner in het participatiebeleid speelt. Specifiek wordt gezegd dat de VGC voor en met jongeren participatietrajecten wil uitwerken. Maar stabiliteit en een toekomstgarantie bepalen in sterke mate de slaagkans van dergelijke projecten. Zo is de toekomst van het jongerenfonds À Fonds zeer onstabiel met de onzekere garantie van een duurzame ondersteuning van personeelsleden.

Jeugdorganisaties dringen ook aan op een bredere aanpak van het thema jeugdbeleid. De nood bij Brusselse jongeren zit vooral bij meer ruimte zoals een skatepark of een fuifzaal en voorzieningen. Ik heb de indruk dat ik dat elk jaar opnieuw moet zeggen. Dat is zeer vermoeiend. Bruss-it is een goede eerste stap maar opnieuw, het houdt geen rekening met de meertalige context en de bestaande jeugdorganisaties. De focus bij jeugdparticipatie mag niet alleen bij taal en cultuur liggen, maar moet vooral over reële noden gaan zoals inspraak in het straatbeeld en hun financiële kwetsbaarheid. In dit kader hadden we graag gehoord wat de evaluatie van de vorige subsidieronde is geweest.

Ook het cultuurbeleid is versnipperd en ad hoc ingesteld. Zo lezen we in de beleidsverklaring over het Circuit/Jong & divers, een nieuw sociaal-artistiek traject, dat jongeren met interculturele roots kansen geeft in het reguliere Brusselse culturele circuit. En over Brussels Bijou, een podiumwedstrijd voor artiesten uit onze hoofdstad. Is het niet beter om in plaats van een versnipperd en subjectief subsidiebeleid, voor een structureel fonds te gaan dat gelijkwaardige kansen aan alle artiesten biedt in plaats van een veredeld podiumwedstrijdbeleid? Wat gebeurt er met diegenen die uit de boot vallen? Het is eerder ‘cherry picking’ van talenten dan echt een eerlijk beleid voor alle Brusselse beginnende artiesten.

Ook lezen we dat in Kuregem een nieuw muziekkunstencentrum ‘Walter’ verrijst. Opnieuw is dit voor de buitenstaander een soort sinterklaasbeleid. Heeft de VGC hier een onderbouwde visie over de ondersteuning van kunstencentra of is het alweer een ad hoc subsidiebeleid?

De vaagheid in het cultuurbeleid is ook tekenend bij het voorstel om kunst in de VGC-gebouwen te integreren. Opnieuw, wat is de visie hierachter? Kiest men voor Brusselse artiesten? Wat zijn de middelen en de duurtijd van dit initiatief?

Voorts zijn we al enige tijd vragende partij om een groot debat te houden over de plaats en de rol van de Nederlandstalige bibliotheken. U haalt zelf aan dat het een belangrijk jaar zal worden.

Wat het sportbeleid betreft, verwijst u naar een veelbelovend project op de COOVI-site waarbij u intekent op de oproep sportinfrastructuur van de Vlaamse overheid. Waar gaat dit concreet over? Er is een enorm tekort aan zwembaden. Aan de VUB is er wel een zwembad, maar de beleidsverklaring blijft op dit punt vaag.

Met betrekking tot het welzijnsbeleid blijven we het wegvallen van de subsidies voor Cultuursensitieve Zorg aanklagen. In een hyperdiverse samenleving is het onverdedigbaar dat het College de middelen hiervoor koudweg schrappt omwille van andere prioriteiten.

Met betrekking tot het aanbod van de jeugdwelzijnsorganisaties, vernemen we dat dit zal worden uitgebreid en versterkt. De VGC zal onder meer de opstart van een therapeutisch dagcentrum faciliteren. Kunnen we hierover meer vernemen? Wat zal de VGC juist doen, over welke orde van grootte gaat het precies in de begroting en welk resultaat wordt er verwacht?

Wat de kinderopvang aangaat, lezen we dat er een concrete, becijferde doelstelling voor het aantal kinderopvangplaatsen, of toch een deel ervan, wordt beoogd: *“Tegen midden 2019 zal het aantal inkomensgerelateerde kindplaatsen zijn toegenomen van 3.870 bij het begin van de legislatuur naar meer dan 4.500. Een stijging met meer dan 15%.”*

Goed dat er cijfers zijn en de stijging van het aantal inkomensgerelateerde kindplaatsen juichen we oprecht toe. Maar kunt u ons ook zeggen hoe het zit met het totaalplaatje? Hoe gaat het totaal aantal kindplaatsen evolueren dit jaar? Tot vorig jaar konden we zien dat daar een stagnatie was. En het aantal onthaalouders blijft dalen.

Wat het masterplan privaat initiatief kinderopvang betreft, heeft u in mei als antwoord op een interpellatie van mijn collega Arnaud Verstraete, een plan Sociaal Ondernemen in de kinderopvang meegegeven bij het verslag.

Daarin staan een aantal voorstellen of actiepunten om de zelfstandige kinderopvang te steunen. Maar toch blijven we op onze honger zitten. Er is nog altijd nood aan een concreet actieplan met de nodige middelen om ervoor te zorgen dat de zelfstandige kinderopvang op zijn minst niet achteruit gaat en liefst uitbreidt. Zonder de noodzakelijke subsidies ziet 70% van de zelfstandige kinderopvang een rendabele zaak niet mogelijk.

Het tekort aan betaalbare kinderopvang blijft een belangrijk pijnpunt. Uiteraard vinden we het positief dat er geïnvesteerd wordt in het aantal inkomensgerelateerde kinderopvangplaatsen, maar net zoals met het plaatstekort in de scholen, moet er meer gebeuren om elk kind een opvangplaats te geven.

Samengevat zijn voor Groen voldoende capaciteit in het onderwijs en in de kinderopvang, een divers jeugdbeleid en actieve jongerenparticipatie cruciale thema's waarin de VGC het verschil kan maken. We moeten tot onze spijt vaststellen dat u met deze beleidsverklaring ons onvoldoende kan overtuigen. Groen zal daarom deze beleidsverklaring niet goedkeuren.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Op de eerste plaats dank ik de diensten voor de efficiëntie, zowel op technisch vlak als voor het op tijd afleveren van de verslagen en alles wat daarbij komt kijken. Zoals collega Annemie Maes zei, hebben we een bewogen jaar achter de rug. Het vertrouwen in de politiek heeft een knak gekregen en de burger is ietwat geschokt in zijn vertrouwen. Maar wij zijn positief ingesteld en gaan dit gevoel ombuigen en het vertrouwen herwinnen. Dat zal wat tijd kosten, maar het zal vooral daadkracht vergen om zaken te concretiseren en resultaten te boeken inzake de acties en projecten van de VGC.

In dat opzicht levert het College uitmuntend werk. Ook in deze moeilijke begrotingsjaren blijft de VGC investeren in Onderwijs, Cultuur, Welzijn en Gezondheid. Bij het lezen van de beleidsverklaring ging mijn aandacht - net als vorig jaar werkjaar - in de eerste plaats naar onderwijs, niet omdat andere beleidsdomeinen minder belangrijk zijn, wel omdat ik sterk geloof in de emancipatorische kracht van onderwijs. Meer dan ooit zal ons onderwijs een antwoord moeten bieden aan de globalisering van onze hoofdstad.

De vraag naar Nederlandstalig onderwijs blijft groeien. Niet enkel door de demografische groei, maar eveneens omwille van de kwaliteit ervan. Het engagement van het College om 3.000 nieuwe plaatsen te creëren is bijna volbracht. Reeds 1.300 extra plaatsen werden gecreëerd. En er komen er nog meer. Op de site van het voormalige entrepot St. Michel in Sint-Jans-Molenbeek komt er binnenkort weer een nieuwe secundaire school. Dit is een antwoord op het plaatsgebrek in het noordwesten van Brussel. En dit naast het Atheneum van Koekelberg dat in volle opbouw is, en de nieuwe school in de Gallaitstraat in Schaarbeek.

Het zijn scholen die nieuwe technische richtingen zullen organiseren die een antwoord bieden op de tewerkstelling in onze hoofdstad. We hebben heel veel cultuurtempels. Dat vergt welbepaalde technische beroepen. Er wordt ernstig nagedacht om aan de vraag tegemoet te komen.

Naast nieuwe plaatsen creëren, moeten we blijven nadenken over leervormen en leermethodes.

Ik ben blij te horen dat de VGC resoluut kiest voor toekomstgericht onderwijs. Het klassieke ex-cathedraonderwijs waar de leerkracht vooraan staat, is voorbij. Onze leerlingen staan dankzij de sociale media met hun 2 voeten in de wereld en hebben hiermee de muren van de klas gesloopt. Het is aan onze leerkrachten om onze leerlingen hierbij te begeleiden door hen mediawijsheid bij te brengen. De digitale wereld is niet tegen te houden en de kunst zit er in om rekening te houden met de leefwereld en de unieke talenten van elke leerling.

Wat toekomstgericht onderwijs betreft, wil de VGC en dit College naar een tweetalige lerarenopleiding om professionele leerkrachten voor de klas te brengen die onze leerlingen meertalig kunnen maken.

Ik ben eveneens blij te horen dat het Onderwijscentrum Brussel, het OCB, een centrale rol krijgt in het verder ontwikkelen van vernieuwende onderwijsconcepten. Zij hebben de nodige expertise in huis om deze evolutie in goede banen te leiden.

Wie over vernieuwing in het onderwijs spreekt, denkt meteen aan het concept Brede School. Ik vernam dat de Hoofdstedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans - nu in de Fonteinstraat - binnenkort naar de Sint-Jorisbasisschool in de Cellebroerstraat verhuist. Dat is uitstekend nieuws voor jongeren die buitenschoolse activiteiten willen doen, maar liefst in een vertrouwde omgeving willen starten en eens het vertrouwen is gewonnen naar andere academies kunnen gaan.

Dit College investeert in alle studenten. Zoals jullie weten is Brussel dé studentenstad van ons land. Steeds meer studenten vinden hun weg naar onze hogescholen en universiteiten. Het is een unieke opportuniteit voor de VGC om deze studenten nauwer bij het cultureel leven in Brussel te betrekken. De projectsubsidie “Kom uit je Kot” is fantastisch nieuws voor de studenten. Ik weet uit ervaring dat -ook voor VUB-studenten- de weg naar ons cultureel aanbod niet altijd evident is. Ik hoop dat met dit project steeds meer jongeren zullen genieten van al wat Brussel te bieden heeft. Onlangs hebben we nog de opening van het moederhuis van Br(ik mogen meemaken, zij aan zij met nieuwe studentenkoten in het hartje van Brussel.

Het College investeert - naast het Onderwijs - eveneens sterk in Welzijn en Gezondheid. We hebben de voorbije 2 jaar lang en uitvoerig gedebatteerd over de cartografie en de

inhaalbeweging die nodig is in de kinderopvang. Het stemt mij tevreden dat er tegen het einde van deze legislatuur een stijging van 15% inkomensgerelateerde kindplaatsen wordt verwacht. Dat is goed nieuws, maar toch zal er een tandje moeten worden bijgestoken. Het is nog altijd zo dat 1 op 2 gezinnen die in de Nederlandstalige kinderopvang een plaats zoeken, niet kunnen worden geholpen. Waar eveneens een tandje moet worden bijgestoken, is in de flexibiliteit van de kinderopvang. Niet iedereen werkt van 9 tot 5 of van maandag tot vrijdag. Wat kunt u daaraan doen?

Daarnaast wil ik graag weten welke maatregelen worden genomen om zelfstandige kinderdagverblijven te stimuleren? Ik weet dat er denksporen zijn uitgezet, maar wat is de stand van zaken vandaag?

Ik sluit af met wat ik vorig jaar al meedeelde en wat ik nog steeds van belang vind. Goed onderwijs, goede gezondheids- en gezinsvoorzieningen zijn het middel om de Brusselaar een fijn gevoel te geven om permanent voor Brussel te blijven kiezen. Gezinnen zoeken nog altijd een woning in de buurt van een school of van een kinderopvang. Daarom zijn deze investeringen van primordiaal belang.

Mijn fractie is verheugd met deze daadkrachtige en moedige beleidsverklaring. Daar waar de noden het grootst zijn, worden de nodige middelen vrijgemaakt. Toekomstgericht en vol goesting gaat het College het nieuwe jaar tegemoet. Wij wensen u alvast veel succes met het realiseren van dit beleid.

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Ook dit jaar is er bij de opening van het parlementaire jaar een beleidsverklaring. Deze beleidsverklaring werd ons dit jaar tijdig ter beschikking gesteld. Dat is een goede zaak en dat hoort natuurlijk zo. Dit staat in schril contrast met wat er gebeurt in het Brussels Parlement. Daarvoor is natuurlijk een regering nodig. Of die er komt zal deze namiddag nog moeten blijken...

Mijn fractiegenoten Liesbet Dhaene en Cielkje Van Achter zullen zich straks richten op een aantal specifieke beleidsdomeinen. Ikzelf zou het hier willen hebben over wat fundamenteel ontbreekt in deze beleidsverklaring.

Wij delen in grote mate de analyse dat de uitdagingen door de bevolkingstoename en de veelheid van talen en culturen de nodige aandacht en oplossingen moeten krijgen. Maar waar deze beleidsbrief -en ik moet spijtig genoeg in herhaling vallen- tekort schiet, zijn de noden van de Vlaamse gemeenschap, de Vlamingen, de Brusselse Vlamingen, de Vlaamse Brusselaars en de Brusselaars die zich in dit stadsgewest bij voorkeur in het Nederlands willen bedienen. Hierbij zitten allen die op een laagdrempelige wijze in contact wil blijven met de Nederlandstalige, Vlaamse cultuur. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren via de lokale gemeenschapscentra. Over dit alles bevat de beleidsverklaring geen woord.

Geen woord evenmin over wat hier onvoldoende is of ontbreekt op het vlak van zorg in het Nederlands, over rusthuizen in het Nederlands, over steun aan Vlaamse jeugdbewegingen die momenteel een *boost* krijgen maar die ook voor grote uitdagingen staan, of over de steun aan het Vlaams verenigingsleven. Dit Vlaamse verenigingsleven staat voor grote uitdagingen en moet zich herijken. Het verdient op dit vlak onze steun. In de beleidsverklaring is bovendien niets te vinden over voldoende laagdrempelige Vlaamse cultuuractiviteiten in de gemeenschapscentra of over de talrijke inbreuken op de taalwetgeving.

Verder staat er niets in over de negatieve impact op de Vlaamse vertegenwoordiging, ten gevolge van ballonnetjes die de Brusselse Regering inzake het beperken van het aantal gemeenteraadsleden oplaat.

Aandacht voor andere talen en culturen is belangrijk en zelfs essentieel. Dit College vergeet echter dat de VGC een Vlaamse instelling is. Zelfs als het gaat over de financiering. Daarmee schiet het in een van haar essentiële doelstellingen tekort. Terecht vraagt men respect van de Vlaamse Gemeenschap hier in Brussel. Dit respect start evenwel met respect te tonen voor diezelfde Vlaamse Gemeenschap.

Deze vaststelling staat in schril contrast met bijvoorbeeld de aandacht die in deze beleidsverklaring te vinden is voor de Brusselse identiteit. Een Brusselse identiteit kan voor dit stadsgewest zeker een meerwaarde zijn. Ik zou hier echter wel 2 bedenkingen willen aan vastknopen.

Zoals ik vorig jaar reeds heb gezegd is identiteit meerlagig. Daarvoor moet dit College openstaan en het beleid dienaangaande aanpassen. Het respect voor de Vlaamse identiteit vind ik nergens terug in deze beleidsverklaring. Dat is ontstellend, onaanvaardbaar en eigenlijk zelfs onverantwoord. Ik verklaar me nader.

Het is onverantwoord omdat de grote denkfout is dat deze identiteit zich zou beperken tot het feit dat deze stad meertalig, internationaal en cultureel veelzijdig is. Laat ons eerlijk zijn: zo zijn er honderden steden op de wereld. Dit is een te zwakke fundering. Identiteit is immers ook geschiedenis, materieel en immaterieel erfgoed, tradities, normen en waarden. Dat zijn de noodzakelijke hefboomen voor een Brusselse identiteit. Zonder deze elementen verwordt de Brusselse identiteit tot iets dat misschien wel politiek correct is, maar dat eigenlijk eerder schraal en niet wervend is. Bovendien zal het zich nooit enten in deze stad. Dit is betreurenswaardig. Een Brusselse identiteit kan immers de leefbaarheid voor een stad alleen maar vergroten.

Illustratief voor de schrale benadering van de Brusselse identiteit is het gebrek aan aandacht voor de figuur van Pieter Bruegel. Mijn fractiegenote Cieltje Van Achter zal daar in haar betoog verder op ingaan. Pieter Bruegel is een van de grote Vlaamse meesters. De hele wereld benijdt hem ons. Het bevoegde collegelid Pascal Smet beschouwt hem als *passé*. Daarom krijgt hij ook geen aandacht. Deze vorm van, door eigenschaamte ingegeven, cultuurcensuur - het gaat nu eenmaal om een Vlaamse schepen- bewijst de Brusselse identiteit een slechte dienst. (*Hilariteit*)

Voor deze Brusselse identiteit zijn onze taal en cultuur en de Brabantse geschiedenis immers noodzakelijke sokkels.

Om deze redenen zal de N-VA-fractie straks deze beleidsverklaring niet goedkeuren.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Er heerste zonet wat animositeit omdat de heer Johan Van den Driessche, Pieter Breugel een Brusselse “schepen” noemde. Wellicht had hij het over een Brussels “schilder”. (*De heer Johan Van den Driessche knikt bevestigend.*)

Mevrouw Hannelore Goeman (sp.a): Vooreerst wens ik de diensten te bedanken voor het geleverde werk.

Zondag was het - wat mij betreft - weer de allermooiste dag van het jaar. Het was namelijk autoloze zondag. Deze dag is letterlijk een verademing. Zoveel rust, zoveel stilte, zoveel frisse lucht. Deze dag biedt altijd een goeie gelegenheid om met vrienden wat rond te fietsen in de stad en zalig te genieten van al het moois dat Brussel te bieden heeft.

Ik weet niet hoe dat bij jullie zit maar voor mij is autoloze zondag altijd een moment om politieke moed te tanken. Dit jaar gebeurde dit des te meer.

Als ik over Liedtsplein loop en ik zie daar al die kleine gasten rondcrossen op hun fietsen -god weet uit welke hoeken en spleten ze plots allemaal tevoorschijn komen- dan bloeit mijn politieke hart open. Op dat ogenblik zie ik hoop, zie ik potentieel en krijg ik extra energie om te vechten voor onze stad. Op dat ogenblik denk ik dat het allemaal wel goed komt met Brussel.

Ik mag dan wel van nature een optimist zijn: vanzelf zal het niet gaan. Laat ons eerlijk zijn: het zijn nu eenmaal barre politieke tijden. Andere raadsleden hebben er al op gewezen: we worden geconfronteerd met aanslagen en met schandalen. Iedereen, elke overheid in deze stad en in dit land, moet een versnelling hoger schakelen. Men moet stoppen met politieke spelletjes te spelen.

Ook de VGC heeft daarbij haar rol te spelen en moet haar verantwoordelijkheid nemen. Al moet gezegd dat dit College zich de voorbije maanden niet heeft laten verleiden om mee te spelen in een politiek circus. Het heeft daarentegen - in het belang van de Brusselaars - collegiaal verder gewerkt.

Dat kan niet van iedereen worden gezegd.

Dat neemt niet weg dat ik 4 grote opdrachten zie voor dit College.

De eerste sluit naadloos aan bij het hoopvolle beeld van het Liedtsplein op een autoloze dag: blijf volop investeren in onze jeugd door volop te blijven investeren in capaciteitsuitbreiding, zowel van het onderwijs als van kinderopvang.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel, de capaciteitsuitbreiding die u binnen het onderwijs uitvoert, is een applaus waard. Het is immers een indrukwekkend inhaalmanoeuvre op het vlak van het aantal plaatsen in het basisonderwijs. *Keep up the good work* en schakel misschien nog een versnelling hoger voor het secundair onderwijs. Zodat er geen verhalen meer zijn van ouders die geen plaats vinden voor hun kind. In Brussel moet er voor elk kind plaats zijn in een school. Voor elk kind moet een stoel staan in de klas.

Collegelid Bianca Debaets, ook u doet inspanningen om extra inkomensgerelateerde plaatsen binnen de kinderopvang te creëren. Het gaat hierbij om een stijging van 15% sinds het begin van de legislatuur. Dat gaat helemaal in de goeie richting. U zal in de sp.a altijd een bondgenoot vinden om hier nog meer inspanningen te leveren. We zijn er immers nog lang niet. Bovendien hebben we nood aan meer flexibele kinderopvang. Ik ben heel benieuwd om van u te horen in welke wijken deze plaatsen zullen bijkomen.

De tweede opdracht luidt: blijf innovatief en ambitieus. Rust niet op uw lauweren.

We zijn over de helft van de legislatuur. Dit is absoluut geen moment om uit te bollen. Het laatste wat ons gewest nodig heeft -en op dat vlak treed ik mevrouw Annemie Maes ten volle bij- is stilstand. Wat mij betreft, staat de VGC allerminst stil. Deze beleidsverklaring toont duidelijk

aan dat er heel wat werk verzet werd. De hervormingen rond de Paspartoe en *Bruzz* zijn gebeurd en werden ondertussen vlot uitgevoerd. De wijkwerkingen werden na jaren onzekerheid verankerd in een structurele financiering en kregen de zekerheid die ze verdienen. Het sociaal werk werd, net zoals de regelgevingen rond sport en de kunsten, de 21ste eeuw binnengeloodst met een actuelere regelgeving.

Dan zijn er nog de amateurkunsten. De amateurkunsten krijgen extra erkenning dankzij de nieuwe wedstrijd Brussel Bijou. Verder worden er aan een aantal gemeenschapscentra grote infrastructuurwerken uitgevoerd. Deze infrastructuurwerken zijn hoogst nodig. Verder is het een feit dat jeugdhuis DAR een vaste stek krijgt en dat FIX wordt ingeschakeld om de hiaten in de infrastructuur van het jeugdwerk op te lossen.

Dit zijn allemaal projecten en initiatieven die nu kunnen renderen en groeien. Prima, maar daar mag het dus niet stoppen. We kunnen het ons niet permitteren om nu rustig uit te bollen.

Daarom ben ik bijzonder tevreden dat dit College zich opnieuw ambitieus toont en een resem nieuwe en beloftevolle initiatieven lanceert. Het gaat vooruit.

Al krijg ik wel graag een woordje uitleg bij een aantal van jullie plannen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel, binnen de opleidingssector wordt er gekozen voor initiatieven die de aansluiting bevorderen tussen onderwijs en arbeidsmarkt, voor trajecten in voorbereiding op kwalificerende beroepsopleidingen en voor de promotie en de ondersteuning van het duaal leren. Ik ben blij dat ook de VGC een steentje bijdraagt om jongeren dichter bij de arbeidsmarkt te brengen. Kan het collegelid een tipje van sluier oplichten over wat die concrete initiatieven zullen zijn? Pleegt hij daarover overleg met zijn Vlaamse evenknie Hilde Crevits en zijn Brusselse collega Didier Gosuin? Deze laatste is, zoals we weten, een groot voorstander van duaal leren. Het Nederlandstalig onderwijs schijnt hij voorlopig wat te vergeten.

De VGC zal eveneens meer inzetten op participatie. Terecht wordt het belang van inspraak en netwerkmomenten met de Brusselaars in deze beleidsverklaring benoemd. Maar kan collegevoorzitter Guy Vanhengel eens laten weten wat er concreet op het programma staat?

Ik lees met veel plezier dat er initiatieven worden genomen om de wisselwerking tussen school en ouders te bevorderen. Mijn grote vraag daarbij is of het project van de schoolpoortwerking - een project dat al even loopt en een duidelijke meerwaarde toont- daarin een plaats zal krijgen?

De sp.a is blij met de extra aandacht die deze beleidsverklaring besteedt aan vroegtijdig schoolverlaten en spijbelen. Onze stad kent op dit vlak jammer genoeg nog steeds een groot probleem. Mijn collega's hebben in de Commissie voor Onderwijs en Vorming al meermaals aangekaart dat hiervoor nog meer inspanningen nodig zijn. Maar wat we hierover nu in de beleidsverklaring lezen, is nog wat vaag. Kan collegevoorzitter Guy Vanhengel wat meer uitleg geven over wat het Centraal Meldpunt Brussel precies zal doen? Wie zal dat meldpunt organiseren? Wat zal de integrale en horizontale aanpak zijn die ervoor zullen zorgen dat er geen jongeren op school uit de boot vallen? En welke plaats zal Abrusco in dit verhaal krijgen?

Van collegelid Pascal Smet had ik graag nog wat concretere info gehad over de busronde van *Bruzz* door Brussel. Wat is het veelbelovend sportproject op de COOVI-site? Beide projecten spreken nogal tot de verbeelding.

Collegelid Bianca Debaets, kan u mij wat meer informatie geven over Plug into Brussels? Verbindende initiatieven rond diversiteit kunnen we alleen maar aanmoedigen. Uit de beleidsverklaring kan ik niet meteen opmaken wat dat juist zal inhouden.

U kondigt eveneens aan dat u verder inzet op de reorganisatie van de eerstelijnszorg in Brussel. Uiteraard is dit prima. Wij juichen alle initiatieven toe om de eerstelijnszorg in Brussel te versterken. In een stad waar 1 op 5 Brusselaars medische zorgen uitstelt om financiële redenen is toegankelijke gezondheidszorg letterlijk levensnoodzakelijk.

U weet ongetwijfeld dat de GGC plannen heeft. Het uitbouwen van de eerstelijnszorg is een van de pijlers van het nieuwe gezondheidsplan van het College van de GGC.

Ik lees dat u een transitiecoach zal inschakelen. Wij zijn heel benieuwd om te horen wat die transitiecoach precies zal doen. Wordt die rol opgenomen door iemand van de administratie? Hoe zal er samengewerkt worden met de collega's van de GGC?

De eerstelijnsgezondheidszorg is wat mij betreft te belangrijk om een eiland te blijven. Ik hoop dat er al stappen gezet zijn in het overleg. Het kan toch niet de bedoeling zijn om een gesloten, Vlaams circuit te organiseren van eerstelijnszorgdiensten. Dat is de voornaamste reden waarom ik zo gekant ben tegen de huidige uitrol van de Vlaamse Sociale Bescherming. Daar hebben we het eerder al over gehad

Dat brengt mij bij mijn derde opdracht: investeer in het personeel. Ik heb het al eerder gezegd, maar ik blijf signalen krijgen dat het VGC-personeel vaak moet worstelen om alle opdrachten goed te kunnen uitvoeren, zowel binnen de administratie en de gemeenschapscentra, als bij andere werkingen van de VGC. Het personeelsverloop is hier getuige van, evenals het te grote aantal vacante plaatsen die maar niet ingevuld raken.

Daarom willen wij vandaag oproepen om tijdens de begrotingsbesprekingen middelen vrij te maken die nodig zijn om het personeelsplaatje binnen de VGC volledig te krijgen. De VGC, dat zijn de mensen die er werken. Zij zijn het gezicht van de VGC voor de Brusselaar. Wij moeten ervoor zorgen dat deze mensen het goed hebben op de werkvloer.

Ten slotte een opdracht voor de collegeleden, maar eigenlijk ook voor ons allemaal. Laten we in de VGC een duidelijke keuze maken voor openbaarheid van bestuursdocumenten. Burgers vragen absolute transparantie, en ze hebben groot gelijk. Dat had eigenlijk al veel eerder moeten gebeuren. Op het niveau van het gewest en op GGC-niveau hebben alle Nederlandstalige partijen het principe van transparantie aanvaard. Ik doe een oproep om dit zo snel mogelijk uit te werken op dit niveau.

We zitten over de helft van deze legislatuur, maar we hebben nog wat werk voor de boeg. Laten we samen de Brusselaars de transparantie geven die ze verdienen. Laten we er samen voor zorgen dat we een jaar hebben zonder politieke spelletjes, met solidariteit en met daadkracht. Laten we er samen dit jaar een serieuze lap op geven. (*Applaus*)

Collegelid Pascal Smet: Zelfs de heer Johan Van den Driessche applaudisseert voor u.

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Dat doe ik omdat ik achter het pleidooi voor transparantie sta.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Misschien zal mevrouw Hannelore Goeman ook voor mij applaudisseren. Een nieuwe geest in de VGC. (*Glimlachjes*)

Mevrouw Hannelore Goeman (sp.a): De meeste dromen zijn bedrog. (*Glimlachjes*)

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik lees graag in de beleidsverklaring dat de collegeploeg er dit jaar weer met volle goesting tegenaan zal gaan. Het zal u echter weinig verbazen dat mijn goesting na het lezen van de nogal warrige en wollige projecten snel over is.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Heb jij ooit goesting gehad?

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Zeker wel, maar ik zie dat op een heel andere manier dan het College.

Ik zal me beperken tot een aantal projecten die in de beleidsverklaring staan. Even belangrijk is echter wat er niet in staat, maar daar zal ik bij een andere gelegenheid nog op terugkomen.

Ik licht 3 punten uit de beleidsverklaring.

Ten eerste hoor ik u graag vertellen dat er deze legislatuur heel wat grote en kleine bouw- en verbouwprojecten voor ons Nederlandstalig onderwijs in Brussel gefinancierd zijn en dat er volop werk wordt gemaakt van een capaciteitsuitbreiding. Het is inderdaad zo dat het bij sommige scholen meer dan hoog tijd was dat de nodige breek- en bouwwerken werden verricht, om ons Nederlandstalig Brussels onderwijs op een waardige en volwaardige manier de 21ste eeuw binnen te loodsen.

Mijnheer de collegevoorzitter, ik blijf wat dat betreft op 2 punten toch op mijn honger zitten. Een capaciteitsuitbreiding is nodig en is zeker toe te juichen, maar ik lees nergens op welke manier deze gecombineerd zal worden met een verbeterd voorrangbeleid voor Nederlandstalige kinderen. Zonder zo'n voorrangbeleid biedt zelfs een capaciteitsuitbreiding geen enkele garantie dat ieder Nederlandstalig kind in Brussel een plaats kan vinden in een Nederlandstalige school, laat staan in een Nederlandstalige school in de buurt of een Nederlandstalige school naar keuze.

Wanneer ik spreek met Franstaligen of anderstaligen, vinden zij het de normaalste zaak van de wereld dat Nederlandstaligen in Nederlandstalige scholen van de Vlaamse Gemeenschap voorrang krijgen op Franstaligen of anderstaligen. Zij kunnen niet begrijpen dat het voorkomt dat Nederlandstaligen niet terecht kunnen in bepaalde scholen.

Wanneer al die bijkomende plaatsen die via die capaciteitsuitbreiding gecreëerd worden, opnieuw worden opgevuld door anderstaligen, dan zijn we voor onze Nederlandstalige kinderen geen stap dichterbij gekomen. Integendeel zelfs: de vervreemding zal er alleen maar groter op worden.

Ik heb het hier al vaak gezegd en ik zal het blijven herhalen: een capaciteitsuitbreiding heeft weinig zin wanneer die niet gepaard gaat met een absoluut voorrangbeleid voor Nederlandstalige kinderen. Nederlandstalige gezinnen die –en ik herhaal dat maar even omdat ik weet dat u dat al heel lang heel doelbewust bent vergeten– nog steeds de eerste en de belangrijkste doelgroep van deze VGC zouden moeten zijn.

Een tweede punt waar ik wat op mijn honger blijf zitten wat ons onderwijs betreft, is hier in feite een direct gevolg van. Ik merk weinig wil en weinig goesting om via een sterke positie van het Nederlands in onze scholen de kwaliteit van ons onderwijs te bewaren of te verbeteren.

Het wordt hier vaak aangehaald en het wordt met de regelmaat van de klok bevestigd door onder meer de PISA-studies: zonder kritische massa Nederlandstaligen is er wel degelijk een kwaliteitsprobleem in ons onderwijs. Daar zal een capaciteitsuitbreiding zonder absoluut voorrangbeleid voor Nederlandstaligen dus niets aan veranderen. Helaas wordt er door het College veel, maar dan ook veel te weinig ingezet op het bewaren en het versterken van het Nederlandstalig karakter van ons onderwijs.

Ik zou kunnen uitweiden en verwijzen naar allerhande initiatieven in bepaalde scholen waar men bij wijze van spreken brieven in alle talen van de wereld naar ouders richt, waar men zich niet beperkt tot het Nederlands, waar men niet duidelijk maakt dat het Nederlands de enige voertaal zou moeten zijn in onze Nederlandstalige scholen. Deze initiatieven worden helaas door het College gedoogd of zelfs toegejuicht.

De heer Bruno De Lille (Groen): Dat komt omdat die initiatieven wettelijk zijn.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Het gaat niet alleen over de wet, het gaat ook over wat men wil bereiken. Wil men bereiken dat de ouders ook inzien wat het belang van het Nederlands is, of gaat men daar allemaal wat licht overheen?

De heer Bruno De Lille (Groen): Die ouders zien dat belang wel in, want daarom sturen ze hun kinderen naar die scholen. Die scholen proberen alleen die ouders te betrekken bij het onderwijs, in het belang van die kinderen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Natuurlijk. Men zou dat echter ook in het Nederlands kunnen doen. Men zou via het Nederlands aan de ouders kunnen duidelijk maken dat het Nederlands belangrijk is, bijvoorbeeld om kinderen te kunnen helpen. Daarvoor is het belangrijk dat de ouders een woordje Nederlands leren verstaan. Door het omgekeerde te doen, geeft men het signaal dat het Nederlands in feite een taal is die wel gebruikt wordt in de school, maar niet de essentie van het verhaal is.

Hetzelfde geldt voor de gemeenschapscentra. Daar wordt met veel goesting stevig geïnvesteerd, maar ook daar liggen de prioriteiten helaas dikwijls verkeerd. De gemeenschapscentra zouden plaatsen moeten zijn waar de Nederlandstaligen in deze stad elkaar kunnen ontmoeten, kunnen deelnemen aan het gemeenschapsleven, en vooral waar ze zich, ongeacht hun politieke overtuiging, welkom kunnen voelen. En ja, het zouden ook plaatsen moeten zijn waar wij als Vlaamse Gemeenschap in onze hoofdstad onze taal en onze cultuur in de kijker kunnen zetten, en de troeven en het belang ervan met anderstaligen kunnen delen. Plaatsen waar wij die anderstaligen deelgenoot kunnen maken van de rijkdom van onze taalgemeenschap en van onze cultuurgemeenschap. Dat en niets anders zou de dwingende taak van de gemeenschapscentra moeten zijn. Lees er de oorspronkelijke doelstellingen maar eens op na van de gemeenschapscentra, toen ze werden opgericht.

Maar ook daar is het armoe troef. De meeste gemeenschapscentra zijn al lang geen plek meer waar we onze taal en cultuur in de etalage kunnen zetten. Het zijn dikwijls plaatsen geworden

waar de Brusselse Vlaming zich niet langer thuis voelt, maar waar hij hoogstens nog gedoogd wordt – op voorwaarde natuurlijk dat hij er geen foute politieke overtuigingen op nahoudt. Het zijn dikwijls zelfs plaatsen geworden waar je als Nederlandstalige niet eens meer in je eigen taal aan de toog een pint kan bestellen. De uitzonderingen tonen aan dat het wel anders kan, dat het wel mogelijk is, dat het wel haalbaar is om van de gemeenschapscentra ankerplaatsen te maken waar de Brusselse Vlaming zich nog thuis kan voelen in zijn eigen stad.

Wie gedacht had dat u met goesting aan dit probleem zou verhelpen, komt bedrogen uit. Integendeel: het plan is blijkbaar om het Nederlands nog meer te verdringen en in onze gemeenschapscentra nog meer te focussen op andere talen. Het staat letterlijk zo in uw beleidsverklaring: *“We focussen dit werkjaar nog meer op de gezamenlijke identiteit van de centra en we ontsluiten het bestaande aanbod, met extra aandacht voor specifieke doelgroepen en andere talen.”*

Collegelid Pascal Smet: Daar zal ik op antwoorden.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Straks kan u dat doen. U zal begrijpen, mijnheer de collegevoorzitter, dat mijn goesting eerder rap over is als ik dit soort zaken te lezen krijg.

Nu reeds is het Nederlands in heel wat gemeenschapscentra verworden tot een noodzakelijke bijzaak. Het is noodzakelijk om de subsidiële manna binnen te halen, en dan nog bent u van mening dat er nood is aan nog meer aandacht voor de andere talen. Dit is werkelijk te gek voor woorden.

Hetzelfde geldt trouwens voor onze bibliotheken. De eerste vraag die u zich zou moeten stellen is de volgende. Hoe maken we van onze bibliotheken een wervende ontmoetingsplaats waar we de troeven van het Nederlands in Brussel extra in de verf zetten? Helaas geldt ook hier eerder de oikofobe mantra dat we niet het Nederlands bij anderstaligen moeten promoten, maar de andere talen bij de Nederlandstaligen. Ik citeer: *“Na de Arabische collectie in de bibliotheken van Sint-Gillis, Sint-Jans-Molenbeek en Sint-Joost-ten-Node, onderzoeken enkele bibliotheken hoe ze met een collectie in Slavische talen nieuwe doelgroepen kunnen aanspreken.”*

Een derde en laatste punt dat ik graag uit uw beleidsverklaring licht, is het punt over de brede gezondheidszorg. Ik citeer opnieuw uit uw tekst: *“De VGC zette de voorbije jaren sterk in op geïntegreerde zorg. Het komende jaar maken we in dat kader ook ruimte voor projecten die bijdragen aan het welbevinden en de levenskwaliteit van chronisch zieken.”*

Wel, geachte collegeleden, laat mij alvast een methode verklappen om het welbevinden van Vlaams-Brusselse zieken en bejaarden te verbeteren. Wat ik hier zeg, is geïnspireerd door nogal wat getuigenissen van Vlaams-Brusselse bejaarden. Die methode is namelijk het aanbieden van gezondheidszorg in hun eigen taal. Nog steeds worden iedere dag opnieuw de bestaande taalwetten in de ziekenhuizen met de voeten getreden. Nog steeds voorziet de VGC in tolken voor anderstaligen in de gezondheidszorg, maar laat ze helaas de Nederlandstaligen aan hun lot over. Nog steeds ontbreekt het dit volledige College aan ook maar een greintje politieke moed om eindelijk eens op de Brusselse gewestelijke tafel te kloppen. Nog steeds ontbreekt het dit College aan ook maar een greintje politieke moed om een einde te stellen aan

de ronduit schandalige en voortdurende discriminatie van Nederlandstaligen in de Brusselse gezondheidszorg.

Geen enkel, maar dan ook geen enkel initiatief hebt u reeds genomen om op te komen voor de taalrechten van de Nederlandstaligen in deze stad. Meer nog, zelfs ieder initiatief of iedere vraag hierover vanuit de oppositie wordt gewoonweg door de meerderheid of het College afgeblokt. U bent zo verdwaasd bezig met uw taalcursussen Swahili in de gemeenschapscentra en met Arabische boekencollecties in de bibliotheken, maar u weigert verdorie ook maar één keer op tafel te kloppen om op te komen voor de rechten van de Brusselse Vlamingen. Brusselse Vlamingen die zich zeer dikwijls in een moeilijke situatie bevinden. We spreken over bejaarden, we spreken over zieken.

Mijnheer de collegevoorzitter, collegeleden, u vraagt in die beleidsverklaring het vertrouwen van de Raad. Wel, ik kan u verzekeren dat het Vlaams Belang meer dan ooit en met volle goesting dit vertrouwen niet zal geven. We zullen u dat vertrouwen niet geven om de eenvoudige reden dat Brussel, en de Brusselse Vlamingen in het bijzonder, veel en veel beter verdienen dan dit College.

De heer Paul Delva (CD&V): De eerste 3 woorden van de beleidsverklaring zijn: “*Brussel blijft groeien*”. Dus blijven ook de uitdagingen groeien. Bij het opvangen van die uitdagingen kan de rol van de VGC nooit worden onderschat. De VGC is al decennia bezig met het uitbouwen van projecten die ik kwaliteitsvol wil noemen, in tegenstelling tot een aantal collega’s, en dat op heel veel domeinen: Onderwijs, Cultuur en Welzijn. Ik denk dat de VGC voor de Brusselaars een belangrijke rol speelt en in de toekomst zal blijven spelen.

Ik nam met aandacht de beleidsverklaring door. Collega Brigitte Grouwels zal het straks hebben over de initiatieven rond Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Het eerste punt dat ik wil behandelen betreft het vernieuwd speerpunt van het College, namelijk de speelpleinwerking. Deze zomer waren er 12.000 speelpleinplaatsen. Dat was een groot succes.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Met 750 monitoren.

De heer Paul Delva (CD&V): En al die monitoren hebben er mee voor gezorgd dat de kinderen een heerlijke tijd beleefden op de speelpleinen. We mogen zeker niet uit het oog verliezen wat de bedoeling was van de gewijzigde politiek rond de speelpleinen. Dit jaar was er een bijkomend aspect, namelijk maken dat de kinderen op een spelende manier in contact zouden blijven met een lerende omgeving om te voorkomen dat kinderen die te lang afwezig blijven uit een taalsterke omgeving – de school of de vrijetijdsvereniging – daar negatieve effecten van zouden ondervinden.

Dus denk ik dat het nuttig is aan de collegevoorzitter te vragen of er vandaag al een evaluatie is van die vernieuwde politiek, die vernieuwde doelstelling die we steunen. Zijn daarover gesprekken geweest met de monitoren? Zijn daarover gesprekken geweest met de initiatiefnemers van de speelpleinen? Met andere woorden, werpt de vernieuwde politiek die we samen in de steigers hebben gezet, vruchten af?

Ik merk dat er in de beleidsverklaring een aantal initiatieven staan vermeld die niet *as such* zijn opgenomen in het regeerakkoord. Dat is goed, want dat betekent dat er bijkomende

ideeën en initiatieven opborrelen tijdens de legislatuur. Ik hoop dat de VGC op die manier een flexibele partner blijft, zowel het College als de administratie, en zich inschrijft in een decennialange lijn die is ingezet door het NCC – een aantal collega’s denken ongetwijfeld met weemoed terug aan die tijd – met het opstarten van een Nederlandstalige politiek vanuit het verenigingsleven. Die samenwerking tussen verenigingsleven en het beleid heeft sporen nagelaten tot op vandaag en ik hoop dat het College graag in die voetsporen verder gaat.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Zeer zeker.

De heer Paul Delva (CD&V): Dan wil ik nog iets zeggen over het onderwijs. De uitdagingen zijn gekend. Er gebeurt heel veel, vanuit het Vlaamse niveau en ook vanuit het VGC-niveau. Alle zeilen dienen bijgezet te worden. Het gaat over veel meer dan het aantal plaatsen. Het gaat over de kwaliteit van ons onderwijs. Het gaat over de kwaliteit van de leerkrachten. Het gaat over de samenwerking met partners uit de omgeving, via Brede Scholen. Ik denk dat we op de goede weg zijn. Ik had graag van de collegevoorzitter wat meer concrete informatie over de belangrijke grote bouwdoosjes, meer bepaald over de timing. We weten er al een en ander over, maar ik had graag nog wat meer uitleg gekregen.

Een ander punt dat me veel bezighoudt, is de kennis van de instructietaal. We weten dat in onze scholen heel veel anderstalige kinderen aanwezig zijn. Het spreekt voor zich dat die van harte welkom zijn. En er worden heel veel initiatieven genomen om de kennis van het Nederlands op prille leeftijd te versterken.

Toch stel ik me de vraag of we op dat vlak niet nog een tandje kunnen bijsteken. Ik kom altijd terug op hetzelfde instrument: ik denk namelijk dat we in Brussel veel meer gebruik zouden moeten maken van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap dat inhoudt dat elk kind dat intreedt in het Nederlandstalig onderwijs – in een lagere of een secundaire school – op een speelse manier een taalscreening ondergaat waarbij daarna eventueel een individueel taaltraject wordt aangeboden. Die verplichting staat in het decreet. Ik vind dat decreet een nuttig instrument. Daar is destijds veel over gedebatteerd. Ik denk dat de manier waarop het decreet tot stand is gekomen echt nuttig is gebleken. Ik vind dat we in Brussel, samen met de scholen, samen met de koepels, maar ook samen met de VGC meer werk moeten maken van de taalopvolging van kinderen.

In een aantal scholen gebeurt de opvolging goed, in een aantal andere is er ruimte voor verbetering. Het instrument lijkt me zo nuttig dat we er vanuit de VGC op moeten toezien dat het efficiënt wordt gebruikt. Alle kinderen die taalzwak zijn bij het begin van hun schoolloopbaan – en het zijn er veel – kunnen er echt baat bij vinden dat wij op die nagel blijven kloppen. Weliswaar nooit om kinderen uit te sluiten. Integendeel, om ervoor te zorgen dat kinderen die in kansarmoede opgroeien en die soms een grote taalachterstand hebben, kansrijk worden, dat ze kansen aangeboden krijgen.

Daarom blijf ik op die nagel kloppen. Ik vind dat we het Vlaamse decreet nog meer ruimte moeten geven in de Vlaamse scholen in Brussel en dat de VGC zelf, haar administratie en eventueel het OCB, op dat gebied nog vorderingen kunnen maken.

De bevoegdheid studentenzaken is al aangehaald door een aantal collega’s. Dat is een goede zaak. Het budget is relatief beperkt, maar er komen een aantal dingen in beweging, onder meer de opstart van het platform met vertegenwoordigers van de verschillende instellingen uit het hoger onderwijs. Er is overleg geweest met de werkgroep studenten. Vorig jaar lag de

klemtoon op initiatieven die de studenten en de stad moeten verbinden. De voorbeelden uit de beleidsverklaring geven daar duiding bij. De grootste verwezenlijking is wellicht de opstart van de projectsubsidie Student en Brussel. Ik denk dat we het daarover dit jaar nog zullen hebben.

Collega Hannelore Goeman had het ook over het aantal kinderen dat vandaag de school verlaat zonder diploma. Dat houdt ons allemaal bezig. Er zal dit jaar ook een Centraal Meldpunt worden opgericht. Dat is een goede zaak. Ik vraag me af hoe dat meldpunt zich zal verhouden tot de werking van Abrusco, dat momenteel de opvolging van vroegtijdige schoolverlaters en spijbelaars op zich neemt, in samenwerking met de CLB's.

Wat betreft het OCB, vind ik dat die operationele poot van de VGC te belangrijk is om er niets over te zeggen. Het OCB neemt een centrale rol op zich in heel wat dossiers. Eén van de zaken die niet vermeld wordt in de beleidsverklaring is de toename van de fysieke ruimte. Vermits er steeds meer opdrachten komen, is het logisch dat het OCB meer ruimte krijgt. Ik had graag vernomen wat de stand van zaken is en de timing van de werken voor de nieuwe OCB-vloeren in het gebouw in de Marcqstraat.

Een laatste aandachtspunt voor ons, dat zowel Onderwijs als Welzijn betreft, is de overgang van het ene niveau naar het andere tijdens de schoolloopbaan: de doorgaande lijn. De breuklijnen tussen de overgang van respectievelijk de crèche, naar de kleuterschool, het lager onderwijs en het secundair onderwijs is voor heel wat kinderen die het niet makkelijk hebben, niet evident. We rekenen erop dat het College werk zal maken om die doorgaande lijn ideaal te laten verlopen.

Dan wil ik het nog hebben over Cultuur, Jeugd en Sport. Ik steek van wal met de gemeenschapscentra.

Ik lees in de beleidsverklaring dat er werk wordt gemaakt van een gezamenlijke identiteit voor de verschillende gemeenschapscentra. Dat is een goede zaak. Hoe zal dat in de praktijk verlopen? Natuurlijk hebben elk van die centra in de loop der jaren een eigen identiteit opgebouwd, met eigen sterktes en eigen zwaktes. Laten we de sterktes koesteren.

Een blijvend aandachtspunt is de plaats van de verenigingen binnen de gemeenschapscentra. Laten we nooit vergeten dat de gemeenschapscentra gegroeid zijn uit de verenigingen, uit het vrijwilligerswerk. Er is een professionalisering gekomen en die was nodig, maar we mogen niet in het omgekeerde belanden. Ik hoop dat de verenigingen te allen tijde welkom blijven in alle gemeenschapscentra. Verenigingen en gemeenschapscentra kunnen elkaar versterken. De gemeenschapscentra kunnen actief zijn op plaatsen waar verenigingen dat niet kunnen. Ze kunnen een winnende tandem zijn. Maar om als tandem te kunnen winnen, moeten beide partners zich comfortabel voelen. Op een aantal plaatsen moet er wellicht wat bijsturing komen.

Dan wil ik het nog hebben over de bibliotheken. Ik denk dat de VGC op dit terrein nog actiever dan in het verleden moet optreden. We spreken veel over de gemeenschapscentra, de kunstenhuizen enzovoort. De bibliotheken kunnen gigantische linken leggen met de scholen, met de gemeenschapscentra. Ze zijn het uithangbord van de Vlaamse gemeenschap in elke gemeente. Dus denk ik dat het nuttig is niet alleen te focussen op Muntpunt, maar ook op de lokale bibliotheken. Ik heb gemerkt dat er enthousiasme is om dit jaar krachtig rond die bibliotheken te werken.

Over de Paspartoe wordt in de beleidsverklaring niet veel gezegd, behalve dat het de ambitie is om te groeien, maar dat spreekt voor zich. Wat niet wordt vermeld is dat de Paspartoe nu eveneens kan worden gebruikt door niet-Brusselaars. Dat is een stap vooruit. Zeker omdat de Paspartoe kan worden gebruikt in de steden of gemeenten waar de UiTPAS bestaat. Natuurlijk zijn we met zijn allen bekommerd om de band tussen Vlaanderen en Brussel, tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad. Met die vernieuwde Paspartoe wordt een steentje bijgedragen tot een versterking van die band.

Een aantal dingen worden niet vermeld in de beleidsverklaring, wat niet betekent dat er niet rond wordt gewerkt.

De fuifzaal of de buitenspeelzone, het Urban Youth Center: dat zijn waardevolle projecten die onze steun voor 100% genieten.

Wat sport betreft, valt op dat de VGC zal intekenen op de projectoproep van de Vlaamse overheid. Het project op de COOVI-site waarvan sprake is, wekt interesse op. Kunnen we hierover wat meer informatie krijgen? Is de projectaanvraag al ingediend?

Wat niet vermeld wordt in de beleidsverklaring zijn de jeugdbewegingen. Een aantal collega's hebben het daarover al gehad. Jeugdbewegingen spelen een belangrijke rol in de verbinding van mensen. Dus hoop ik dat het College de jeugdbewegingen de prominente plaats zal geven die ze verdienen.

Tenslotte, wens ik het College alle succes toe bij de uitwerking van de beleidsverklaring. De Brusselse Vlamingen, maar bij uitbreiding alle Brusselaars, rekenen op een sterke VGC. Ik wens de collegeleden alle succes in het komende jaar.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Ik zal meteen met de deur in huis vallen: de capaciteit van het Brussels onderwijs. Vlaanderen en de VGC investeren volop in bijkomende capaciteit. Dat is een heel goede zaak. We weten echter allemaal dat, zolang het Franstalig onderwijs zich niet herpakt, de capaciteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel onder druk zal blijven staan. Recent nog verscheen het opnieuw in de media: de kwaliteit van het Franstalig onderwijs is barslecht. Dat vinden ook de ouders van de leerlingen van het Franstalig onderwijs.

Maar ook het feit dat het Franstalig onderwijs niet investeert in de kennis van het Nederlands bij de leerlingen, zorgt ervoor dat Franstalige Brusselaars massaal naar het Nederlandstalig onderwijs trekken.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ze kiezen ervoor.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Het woord keuze is niet evident als een gemeenschap zijn verantwoordelijkheid niet neemt op het vlak van kwaliteit en taalkennis.

Het Franstalig onderwijs zit nu middenin een grote hervorming. Ik heb een voorstel van resolutie ingediend in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met aanbevelingen ten aanzien van de Franse Gemeenschap om meer aandacht te schenken aan de kennis van het Nederlands in het Franstalig onderwijs. En aangezien wij allemaal ook Brusselse parlementsleden zijn, hoop

ik op jullie steun voor dit voorstel van resolutie, dat alleen maar ten goede kan komen van alle Brusselaars.

Over de kwaliteit van het Brussels onderwijs lees ik in de beleidsverklaring: "We blijven inzetten op vernieuwende onderwijsconcepten." Er wordt daarbij verwezen naar onder andere de Tienerschool en de tweetalige lerarenopleiding. De rol van de VGC inzake onderwijsbeleid is het ondersteunen en versterken van het Vlaams onderwijsbeleid in Brussel. Wat zijn die Vlaamse beleidskeuzes? In het kader van de onderwijshervorming heeft Vlaanderen een duidelijke keuze gemaakt. Er wordt geen structuurhervorming doorgevoerd binnen het Vlaams onderwijs, dat tot de wereldtop behoort. Geen *big bang*. De toekomst van onze leerlingen is te belangrijk om te gaan experimenteren met ons onderwijs. Dat is immers ook experimenteren met de toekomst van onze leerlingen. We moeten die kwaliteit behouden en enkel bijsturen waar bijgestuurd moet worden.

Een belangrijke keuze is om niet mee te gaan in een uitgestelde studiekeuze. Er komt geen brede eerste graad.

Collegelid Pascal Smet: Een hele grote vergissing!

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Al in het basisonderwijs komen grote verschillen tussen leerlingen tot uiting, zowel in interesse, vaardigheden en talenten. Alle leerlingen langer samenhouden is afbreuk doen aan die leerlingen. Het stelt de leraren ook voor een enorme opdracht om aan de talenten van elk kind tegemoet te komen.

Collegelid Pascal Smet: We zullen het binnen een paar jaar wel merken.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): De Vlaamse Regering besliste dat alle leerlingen op het einde van de lagere school een algemene toets moeten afleggen. Dat moet de scholen in staat stellen na te gaan hoe het gesteld is met hun onderwijskwaliteit en waar ze een tandje moeten bijsteken. Zijn de leerlingen wel klaar om naar het Nederlandstalig onderwijs te gaan?

Wat doet de VGC? Onder impuls van de VGC bouwt men de Tienerschool uit: de twee laatste jaren van het basisonderwijs en de twee eerste van het middelbaar worden samengevoegd. Dat is dus een soort van brede eerste graad met uitgestelde studiekeuze. Wat met de test op het einde van het basisonderwijs die moet nagaan of de leerdoelen bereikt zijn? Wat met de voorrangsregel, ook een duidelijke Vlaamse beleidskeuze waar de VGC frontaal tegenin gaat? Met de Tienerschool kiest de VGC voor een onderwijsconcept dat diametraal ingaat tegen de beleidskeuzes die Vlaanderen – de bevoegde overheid – neemt. Los van de vraag of de VGC hiermee zijn boekje niet te buiten gaat, hou ik mijn hart vast voor dat experimenteren met de toekomst van onze leerlingen.

Mevrouw Hannelore Goeman (sp.a): Dat is de kracht van verandering van de VGC. (*Hilariteit*)

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Dat is durven innoveren. Het gaat erom nieuwe dingen proberen om te zien of er oplossingen uit kunnen komen. (*Rumoer in de zaal*)

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Voor zover ik weet maakt Open Vld in Vlaanderen deel uit van de meerderheid en heeft ze mee de keuzes gemaakt om niet mee te gaan in het verhaal

van de uitgestelde studiekeuze. Maar we weten ondertussen dat de Open Vld in Brussel een andere Open Vld is.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): De N-VA blijft mooi hetzelfde in iedere context, ondanks de kracht van verandering.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Uit het grootschalige internationale Programme for the International Assessment of Adult Competencies (PIAAC)-onderzoek, dat de vaardigheden van volwassenen test, blijkt dat onze Vlaamse leraren tot de top behoren, na landen als Japan, Finland en Nederland. Vlaanderen blijft ook investeren in haar leraren. Binnenkort komt er bovendien een grondige hervorming van de lerarenopleiding.

De Franse Gemeenschap komt niet voor in dat onderzoek omdat het niet over het budget beschikt om deel te nemen aan de test. Maar gelet op de score van Vlaanderen ten aanzien van andere landen en gelet op het verschil in onderwijskwaliteit, aangetoond door het (Programme for International Student Assessment) PISA-onderzoek, denk ik dat het buiten kijf staat dat de kwaliteit van de Vlaamse lerarenopleiding hoog boven de kwaliteit van de Franstalige lerarenopleiding uittorent.

En wat doet de VGC? Zij faciliteert een tweetalige lerarenopleiding waarbij Franstalige leraren die de Franstalige lerarenopleiding volgden in het Nederlandstalig Brussels onderwijs terecht komen. Dit is spelen met de kwaliteit van onze leraren. En zonder kwaliteitsvolle leraren, heb je geen kwaliteitsvol onderwijs.

Vlaanderen neemt ook duidelijk de beleidskeuze om in te zetten op de kennis van het Nederlands van haar leerlingen. Nederlands is de ladder naar het succesvol doorlopen en beëindigen van ons onderwijs. Het zorgt ervoor dat onze leerlingen op het einde van het middelbaar de eindtermen halen zodat ze goed voorbereid zijn voor verdere studies.

Om in te kunnen zetten op het Nederlands heb je leraren nodig die de taal heel goed beheersen, die met de taal spelen en op verschillende manieren iets kunnen uitleggen. De tweetalige lerarenopleiding zorgt ervoor dat Franstalige leraren in het Nederlandstalig onderwijs ingezet worden. Ik spreek dan niet over anderstaligen die heel hun schoolcarrière in het Nederlandstalig onderwijs hebben doorlopen, maar over Franstalige leraren die heel hun schoolse carrière in het Franstalig onderwijs hebben doorlopen.

Aan de andere kant is er totaal geen animo om het Vlaams beleid dat taalversterkend is in Brussel, te ondersteunen. Er wordt door de VGC wel heel erg geëxperimenteerd met het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Volgens het College is het hoofddoel van het onderwijs het afleveren van tweetaligen. Het belang van kennis van het Nederlands wordt gerelativeerd. Maar dat is experimenteren met de toekomst van de kinderen. Want leerlingen verwachten meer van het onderwijs dan gewoon tweetalig worden. Zij willen ook leraar, architect of astronaut worden. En daarvoor moet je de eindtermen halen en dus voldoende Nederlands kennen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Astronaut? Daar zijn wel heel veel vacatures voor, ja. (*Hilariteit*)

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Trek het niet in het belachelijke. Kinderen hebben ook dromen, daarover gaat het.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Volgens mij moet je ook voor de astronautenopleiding een goede basis Nederlands hebben, hoor.

Collegelid Pascal Smet: Dat is toch wel de quote van de dag! (*Gelach*)

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Als dat de enige repliek is die jullie kunnen geven, dan moet de boodschap van mevrouw Dhaene echt goed zitten!

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Wie leraar of burgerlijk ingenieur wil worden – om daarna astronaut te worden –, moet toch Nederlands kunnen. Wie meer wil worden dan alleen maar tweetalig – en elke leerling wil dat –, moet aan het einde van het secundair onderwijs voldoende Nederlands kunnen om succesvol het hoger onderwijs te kunnen aanvatten.

Ik merk dat ik met mijn tussenkomst heel veel animo veroorzaakt heb. Ik heb dus op de juiste knoppen gedrukt.

De heer René Coppens (Open Vld): Zoals de traditie het wil, gaat de start van het nieuwe politieke werkjaar gepaard met de voorstelling van de beleidsverklaring. De beleidsverklaring van het College geeft zoals altijd duidelijk en concreet weer wat de prioriteiten zijn voor het komende jaar en waar de accenten gelegd zullen worden. Ik zal vooral focussen op de beleidsdomeinen die ik in commissie opvolg: Cultuur, Jeugd en Sport.

Het College heeft de voorbije jaren al heel wat gerealiseerd en er staat de komende maanden en jaren nog veel te gebeuren. In de eerste plaats ben ik blij dat de beleidsverklaring aandacht heeft voor de verdere uitbouw van het N-netwerk, bijvoorbeeld door het ondersteunen en rationaliseren van onze gemeenschapscentra.

Ik maak dan ook graag van de gelegenheid gebruik om nog eens in herinnering te brengen hoe goed het eigenlijk gaat met het Nederlands in Brussel. Steeds meer Brusselaars, ook zij die hier niet geboren zijn, spreken de taal van Vondel. Dat is te danken aan onze scholen, kinderopvang, jeugdwerking en culturele verenigingen. Laten we daarom fier zijn op het Nederlands en onze taal op een positieve manier uitdragen en delen met anderen. Dat is waar de VGC met haar N-beleid terecht op inzet.

Er staan nog heel wat werven in de steigers, letterlijk en figuurlijk. En hard werken loont. Het College komt met zichtbare resultaten. Verschillende gemeenschapscentra, bibliotheken en dienstencentra krijgen een nieuw onderkomen. Ik vermeld in het bijzonder de nieuwbouw van het gemeenschapscentrum De Zeyp in Ganshoren, dat mij na aan het hart ligt. En dit dan nog in het jaar dat we het 40-jarig bestaan van De Zeyp zullen vieren.

Daarnaast ben ik ook tevreden dat het lokale jeugdwerk vanaf dit najaar voor zijn infrastructuurnoden terecht kan bij een zogenaamd *FIX-team*. De dienstverlening van de overheid moet naar mijn mening immers volledig in functie staan van de burgers. Gemak en comfort van de burgers primeren.

Verder wil ik graag onderstrepen dat het College blijft investeren in kunsten, Brusselaars inspraak en participatie in het beleid garandeert en van de VGC een toegankelijke en klantvriendelijke overheid maakt.

Dat het aanbod en het bereik van de Paspartoe worden verbeterd, kan ik ook alleen maar toejuichen.

Om het nijpende tekort aan zwemwater in Brussel tegen te gaan, ben ik dankbaar dat de VGC heeft bijgedragen aan de vernieuwing van het VUB-zwembad dat binnenkort terug wordt opengesteld voor het publiek.

Ik kijk er bovendien naar uit om samen met de raadsleden en het bevoegde collegelid na te denken en te debatteren over ons Brusselse bibliotheekbeleid. Ik ben uiteraard ook zeer benieuwd naar de visie van het Collegelid zelf over de bibliotheek van de toekomst.

We mogen nooit onderschatten welke positieve impact de VGC uitoefent op het dagelijkse leven van zoveel 10.000den Brusselaars. Waar een relatief kleine speler, in een soms moeilijk en complex speelveld als Brussel, toch groot in kan zijn. Groot in daden. Groot in het verbinden van mensen. De VGC is daar het schoolvoorbeeld van.

Hoewel de politiek tegenwoordig in woelige wateren verkeert, blijft de VGC gewoon koers houden. Het VGC-schip is niet uit evenwicht te brengen, maar vaart recht op zijn doelen af. Dit College blijft dag in dag uit doorwerken - zonder gekibbel - en laat zich niet uit zijn lood slaan door de waan van de dag. Dat heeft het College de voorbije maanden en jaren al vaak genoeg bewezen. "*Nie zieverre. speile!*", zei de legendarische Raymond Goethals altijd. Dat kunnen we alleen maar beamen.

'*Voetsj doen*', daar staat de VGC garant voor. Dit VGC-College geeft telkens weer blijk van standvastigheid, vastberadenheid en verantwoordelijkheidszin. Dit College maakt van de politiek een eerbare en geloofwaardige zaak. Ik ben er dan ook rotsvast van overtuigd dat het werk van de VGC de Brusselaars vertrouwen schenkt in onze publieke instellingen. En dat is niet evident. Dat dwingt respect af. Want van aan de zijlijn kritiek spuien is altijd gemakkelijk, maar als we het goed doen, mag het ook gezegd worden. Daarom zeg ik nu eens het omgekeerde van wat de oppositie hier zegt. De VGC doet het goed!

Ik wil het voltallige College feliciteren met deze beleidsverklaring en wens hen veel succes bij de uitvoering ervan. *Gef mo buzze!*

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik wil naar jaarlijkse gewoonte starten met een positieve noot. Deze beleidsverklaring is geen knip- en plakwerk van de vorige beleidsverklaring. Het is een nieuw samenraapsel van projecten. Soms vraag ik me af waar die projectjes vandaan komen, maar het is alvast geen knip- en plakwerk.

Collegelid Pascal Smet: *Bottom-up!*

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): En het trekt wel onze aandacht. We kunnen onze toespraak van vorig jaar niet recyclen. Dat is het positieve.

Gelukkig werd er bij vermeld dat de opsomming van projecten niet exhaustief is. Er kunnen dus ook nog andere zaken gebeuren.

Voor het beleid Cultuur, Jeugd en Sport ben ik wel een beetje op mijn honger blijven zitten. Ik verwacht in een beleidsverklaring een voorstelling van het beleid en niet een opsomming van de gesubsidieerde projecten. Het komende werkjaar is een belangrijk jaar wat het beleid

betreft. Er moeten enkele belangrijke discussies gevoerd worden. Ik hoop dat we daar in de commissie de kans toe krijgen. Ik had daar al een paar bouwstenen van willen terugvinden in deze beleidsverklaring, maar die ontbreken nog.

Over de sportinfrastructuur lezen we dat het dossier ingediend zal worden in het kader van het Vlaams globaal sportdecreet. Vlaanderen heeft daarin verankerd dat Brussel een uitzonderingspositie heeft en een belangrijke aanspraak kan maken op Vlaamse subsidies. Dat is uiteraard een goede zaak. We zijn uiteraard allemaal benieuwd naar hoe die sportinfrastructuur er precies zal uitzien. Komt er een sporthal en een kliminfrastructuur? Kunnen we daar meer informatie over krijgen? We kunnen ons niet permitteren om hier niet op in te tekenen uiteraard. Wat moeten we ons voorstellen bij een nieuwe sporthal? Zal dat een gelijkaardige sporthal zijn als de sporthal Emanuel Hiel in Schaarbeek?

Eens dit dossier is afgewerkt, waar gaan we dan naartoe met de sportinfrastructuur in dit gewest? Waar zal de VGC verder op inzetten? Het is decretaal verankerd dat er nog subsidies naar Vlaanderen komen. Wat gaan we daarmee doen? Weet de VGC waar de vraag naar sportinfrastructuur groter is dan het aanbod? Hoeveel staat het met het sportkadaster? Ik zou willen dat de VGC de cijfers over vraag en aanbod in kaart brengt. Waar is er een tekort aan zalen voor sportverenigingen?

In Evere is er bijvoorbeeld een basketbalvereniging die kinderen op een wachtlijst heeft staan omdat en niet voldoende sportzalen beschikbaar zijn. Voor een groeiende vereniging is het erg moeilijk als ze niet voldoende zalen ter beschikking heeft om alle kinderen een plaats aan te bieden. Heeft de VGC dat in kaart gebracht? Welk antwoord zal de VGC daarop bieden? Wat is de visie van de VGC? Wat gaan de gemeenten en het gewest doen? We wachten al een hele tijd op dat sportkadaster. Hoeveel staat het daarmee?

In Schaarbeek en Evere zijn mondige burgers zelf aan een project aan het werken om dat in kaart te brengen. Het is goed dat ze niet bij de pakken blijven zitten. Er is een bevolkingsexplosie en hun kinderen vinden geen plaats meer in een vereniging. De VGC moet daar een antwoord op bieden.

Hetzelfde geldt voor de zwembaden. We lezen wel dat het VUB-zwembad zal opengaan, maar wat met de andere dossiers?

Bibliotheken is ook een belangrijk thema waar we hopelijk binnenkort een grondige discussie over kunnen voeren. Er worden in de beleidsverklaring wel een aantal projecten aangehaald, maar wat is de visie? Waar gaan we naartoe? Hoe ziet het landschap er vandaag uit? Is er een analyse over wie de bezoekers van de bibliotheken zijn? Wat zijn hun profielen? Hoeveel bezoekers worden er bereikt per bibliotheek? Welke doelgroepen wenst men te bereiken en worden die ook bereikt? Welke bibliotheken werken samen met scholen en welke niet? Schaarbeek is de enige bibliotheek die een kinderjury heeft en ook daar is er een wachtlijst voor. Hebben de kinderen in bijvoorbeeld Jette dan geen nood aan dergelijke projecten? Kan het collegelid ons een analyse geven van het cijfermateriaal, zodat we een grondige discussie kunnen voeren?

Ik wil ook aansluiten bij wat de heer Johan Van den Driessche heeft gezegd over het gebrek aan "Vlaamse gemeenschap" in de beleidsverklaring. Ik ben verwonderd dat er niets in de beleidsverklaring staat over het project rond de Vlaamse meesters. De budgetten voor erfgoed werden fors verminderd vorig jaar. Er is niets in de plaats gekomen. Vlaanderen heeft een

heel mooi project uitgewerkt over de Vlaamse meesters met een enorme investering in Brussel. Dat gaat over onze geschiedenis, ons erfgoed. Breugel heeft een grote link met Brussel. Er zijn heel wat projecten in het Bruegelhuis, in de Hallepoort. In de musea komen tentoonstellingen. Waarom werken wij daar ook niet aan mee? Hoe gaan we de Brusselse kinderen daar ook warm voor maken? Ik hoop dat er wel rond dit project gewerkt zal worden. Het gaat om een mooi, groot project over ons vakmanschap, waar we trots mogen op zijn. Ik vind het heel raar dat we als Vlaamse gemeenschap blijkbaar niet geïnteresseerd zijn in de geschiedenis van onze eigen stad en dat we niet aansluiten bij dergelijke projecten.

Wat er dan wel in de niet-exhaustieve lijst staat, is bijvoorbeeld Circuit jong en divers. Ik ben zelf ook al naar een voorstelling gaan kijken. Dat was heel goed. Maar het valt mij wel op dat dit project zich presenteert als het “kansen geven aan jonge makers met interculturele roots”. Dat is op zich zeker goed, maar het mag niet exclusief zijn. Ook in de beleidsverklaring komt het over alsof men zich enkel daarop nog wil richten. Ik hoop dat dit niet het geval is. Iedereen in Brussel is divers. Brussel is een stad van ‘aangespoelden’. We mogen niet exclusief zijn. We zijn een open Vlaamse gemeenschap. We moeten doelgroepen aanspreken, maar zeker niet op een exclusieve manier.

Om af te sluiten wil ik graag aan mijn collega's melden dat ik ervan overtuigd ben dat we in de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport heel wat interessante thema's verder uit te diepen hebben, waaronder de uitbouw van bibliotheken, sportinfrastructuur en gemeenschapscentra. Er zijn heel wat belangrijke dossiers waar we grondige inhoudelijke debatten over moeten voeren. Ik hoop dat we daar de tijd voor zullen maken. Aangezien er in deze commissie heel wat agendapunten op het programma staan, hoop ik komend jaar op een goede en respectvolle samenwerking.

Brigitte Grouwels (CD&V): Ik ga het hebben over het beleidsdomein Welzijn, Gezondheid en Gezin. Ik stel vast dat daar nieuwe initiatieven worden gelanceerd. Zo wordt er naast Onderwijs en Cultuur, de van oudsher zware departementen van de VGC, ook op het vlak van Welzijn meer dan een steen bijgedragen om van Brussel een veerkrachtige stad te maken. Het zijn vooral de Brusselaars zelf die veerkrachtig gemaakt moeten worden. Mensen moeten ondersteund worden om hun eigen leven en dat van degenen die van hen afhankelijk zijn, zo goed mogelijk in te richten. In het beleidsdomein Welzijn lezen wij daarover heel wat interessante initiatieven. Zo wordt er gefocust op het dichter bij elkaar brengen van ouders, kinderen, pre-scholen en scholen. Enkele voorbeelden zijn Het Huis van het Kind, Baboes, het nieuwe aanbod van de CAW's en meer aandacht voor het ouderbeleid. Dat alles kunnen wij alleen maar toejuichen.

Ik sluit mij tevens aan bij al degenen die tevreden zijn met het beleid over kinderopvang. Het resultaat is inderdaad indrukwekkend, wetende hoe gering de middelen zijn. In deze legislatuur zal er weer 15% meer inkomstengerelateerde kinderopvang gerealiseerd worden. De behoeften zijn echter zeer groot. Daardoor zal er moeten gekeken worden naar andere opvangmogelijkheden. Ik vraag mij af hoe het zit met de zelfstandige kinderopvang in Brussel. Wij weten dat deze sector het in heel Vlaanderen, in het bijzonder in Brussel, moeilijk heeft. Hoe staat het daarmee?

Daarnaast is het project Educare, dat mijn collega Paul Delva reeds noemde. Zeer belangrijk daarin worden zorg en beginnend leren geïntegreerd. Het project dient, in het bijzonder in het belang van kinderen die in kansarmoede leven, te worden uitgerold. Hoe zit het daarmee in de praktijk?

Inzake gezondheid zijn wij zeer opgetogen over de aandacht die gaat naar eerstelijnsgezondheidszorg, geïntegreerde zorg en geestelijke gezondheidszorg. Er is een absoluut tekort aan geestelijke gezondheidszorg. Ik juich het dan ook alleen maar toe dat de beleidsverklaring van de VGC daar aandacht aan besteedt.

Ik had graag wat meer uitleg gehad over het project van een digitale verhalenverteller voor dementerende ouderen. Daarnaast zijn er nog een aantal andere initiatieven die onze aandacht trekken: het samenbrengen van praktijken binnen welzijns- en gezinsorganisaties, praktijken die eenzaamheid willen tegengaan en initiatieven voor buitenschoolse opvang in Brussel. Aangezien wij van deze voorstellen heel wat kunnen leren, lijkt het me interessant om die in de VGC-Raad te bespreken. Graag had ik geweten wanneer u die initiatieven van start ziet gaan.

Ik wil toch ook iets zeggen over het Nederlands in Brussel. De heer Paul Delva brak daarnet al een lans over de individuele begeleiding van anderstalige kinderen in scholen. Ik denk dat het werkelijk zeer belangrijk is dat de VGC degenen die in het Nederlandstalige circuit zitten, ondersteunen bij het leren van het Nederlands. Vroeger bestond er logopedieondersteuning, maar nu niet meer. Ik steun de heer Delva dan ook 200%. Wij moeten blijven inzetten op onze taal in Brussel en dat geldt niet alleen in het onderwijs.

Ook in de dienstverlening en de gezondheidszorg heeft het Nederlands een vaste plaats nodig. Het is een feit dat de oudere Vlamingen in Brussel te woord gestaan willen worden en geholpen willen worden in het Nederlands. Zij hebben daar recht op. Vandaar hebben wij de initiatieven van de VGC in deze domeinen gestimuleerd.

Men is altijd beter gediend door zichzelf, zoals het gezegde luidt. Ik stel vast dat ons collegelid nieuwe initiatieven neemt. Wanneer wij zelf initiatieven nemen, zijn we ook zeker dat het Nederlandstalige aanbod er zal zijn. Het kan echter niet alleen hier besproken worden. Het Nederlands moet, naast het Frans, ook in de bicommunautaire sector een plaats krijgen.

Ik sluit vervolgens af met een vaststelling en een suggestie. Ten eerste is Vlaams-Brussel eigenlijk rijk. Wij beschikken over een enorme infrastructuur, verspreid over het volledige grondgebied van ons gewest. Wij hebben gemeenschapscentra, lokale dienstencentra, scholen, een universiteit, kinderdagverblijven, bibliotheken, jeugdhuizen, sportinfrastructuur en seniorencentra. Ik spreek daarbij nog niet eens over private initiatieven. De infrastructuur wordt goed gebruikt voor de kerntaken. Er wordt echter ook steeds meer ingezet op neventaken, zoals bijvoorbeeld wijkinitiatieven en sport in de school. Om een warm gemeenschapsleven uit te bouwen in Brussel denk ik dat het essentieel is om die infrastructuur nog meer te benutten. Tevens wil ik wijzen op het belang van een gestroomlijnde samenwerking tussen verschillende infrastructuren. Dezelfde mensen gaan naar verschillende plaatsen. Ze komen voor cultuur naar het gemeenschapscentrum en voor welzijn naar het lokale dienstencentrum. Een goede samenwerking tussen alle initiatieven en infrastructuren is dus zeer belangrijk. Ik pleit voor een groot netwerk.

Ten tweede geef ik graag een suggestie over het feit dat een verplichte inburgeringscursus verplicht wordt voor nieuwe Brusselaars. Wordt er bij het Huis van het Nederlands nagegaan hoe men gebruik kan maken van het infrastructuurnetwerk? Ik heb daarover niets gelezen in de beleidsverklaring. We kunnen dat eventueel verder uitwerken, tevens aan de hand van een logo. Er dient een taalcursus beschikbaar te zijn in elke gemeente. We moeten voorkomen dat

men, wegens een te klein aanbod, kiest voor een Franstalige cursus. Ik pleit ervoor dat om het infrastructuurnetwerk goed te gebruiken.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: De collega's zullen specifieke punten ongetwijfeld later aanvullen. Na 3 uur discussie is het moeilijk om in te gaan op alle punten die werden aangestipt. Het is een beleidsverklaring. Op vele punten zullen wij uiteraard de komende maanden, zowel in de commissie als in de Raad, kunnen terugkomen.

Ik zou de raadsleden willen bedanken voor hun creatieve, opbouwende, motiverende, aanmoedigende, positieve en enthousiasmerende tussenkomsten. Vooral de tussenkomst van de heer René Coppens, mijn goede vriend, ging mij recht naar het hart. Die stak schril af met de tussenkomst van mevrouw Maes, die mijn reeks adjectieven minder verdient. Het is, denk ik, niet abnormaal dat dat gebeurt in een parlementair spel waar meerderheid en oppositie met elkaar in debat gaan.

Velen van jullie verwezen naar het feit dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een moeilijke politieke periode achter de rug heeft. Dat heeft geleid tot iets totaal nieuw in het Belgische politieke bestel, met name een volledige asymmetrie. Elke regering in dit land is anders. Dit kleine College, dat ik geen regering zou durven noemen, speelt daarin zijn eigen verhaal. De VGC bevindt zich sinds het ontstaan van het gewest, in een minderheidspositie. Dat brengt mij tot volgende beschouwing.

U moet weten, collega's, dat het bij de publieke opinie slechts voor een klein deel van de mensen duidelijk is wie de meerderheid is en wie de oppositie in de Raad.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik vermoed dat men dat over mij wel weet. (*Gelach*)

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik denk inderdaad dan men dat, voor zover men u kent, moet weten.

In dezen heeft de VGC zich altijd wat anders gedragen dan de andere instellingen in het land. Wij hebben altijd geprobeerd om vanuit onze minderheidspositie toch een grotere eensgezindheid te ontwikkelen tussen meerderheid en oppositie. Ik zou ervoor willen pleiten om met rustige vastheid – om een van de eerste ministers te citeren onder wie ik heb gediend – vastberadenheid en vaste wil, het ingezette werk af te maken. Dat is wat het College de voorbije maanden heeft willen belichamen.

Mevrouw Maes, ik vraag mij af wat u zou hebben gezegd indien wij nog een schep zouden hebben toegevoegd aan het gehakketak en de chaos die men heeft gecreëerd aan Franstalige zijde. Ik merk trouwens op dat er een verschil is tussen jullie houding en die van de N-VA, die er niet op aandringt dat we er nog een 'slagske' bovenop zouden doen.

De heer Bruno De Lille (Groen): Er zijn nog wel meer dingen waarover we het niet eens zijn.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik stel vast dat er zelfs binnen de oppositie verschillende attitudes zijn.

De heer Bruno De Lille (Groen): De oppositiepartijen hebben niet voor elkaar gekozen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat is juist. Ik vind als lid van de meerderheid een verantwoordelijkere attitude wenselijker dan een waarbij men de *Lucky Luke* uithangt. Dat haalt niets uit, dat brengt niets bij, dat is niet constructief. Laten we dus de sfeer waarnaar de heer Coppens verwees hoog houden in dit huis. Dat wordt door de kiezer het meest gewaardeerd. En we moeten weten dat de mensen niet goed weten wie hier – op de heer Lootens-Stael na, natuurlijk – in de meerderheid zit en wie in de oppositie zit. Maar ze weten wel dat we samen een groep zijn. We zijn een groep Nederlandstalige politici, voor wie men trouwens ook enige waardering heeft. Zeker al wie zich wendt tot onze dienstverlening, heeft daar waardering voor, anders zouden ze zich daar niet toe wenden. Wij spreken met onze dienstverlening veel meer Brusselaars aan dan er enkelvoudige identitaire Vlamingen zijn in deze stad. Daar moeten we ons over verheugen.

Dat is het tweede punt waarop ik wou ingaan: het interessante debat dat de heer Van den Driessche heeft aangekaart. Hoe moeten we aankijken tegen het identitaire debat dat ook in Brussel wordt gevoerd? De Brusselse Regering heeft aan de Koning Boudewijnstichting gevraagd om zich daarin te verdiepen. Die stichting is aan de slag gegaan met dit onderwerp, dat ongetwijfeld de komende maanden aan bod zal komen. Wat is de verhouding tussen wat men in Wallonië en Vlaanderen gemakkelijk onderkent en onderschrijft als de enkelvoudige identiteit: ‘een Waal is een Waal en een Vlaming is een Vlaming’. Ik weet wel dat er ook daar nuances in zijn, maar in Brussel is ongeveer iedereen meervoudig. Mijnheer Van den Driessche, u spreekt van gelaagdheid, ik spreek van meervoudigheid. Gelaagdheid betekent dat er iets boven of onder het andere steekt.

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Dat is iets persoonlijks.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik spreek liever van meervoudigheid. Ik zeg altijd dat ik Everenaar ben, Brusselaar, Vlaming, Belg, Europeaan en wereldburger. Dat allemaal tegelijk en het een niet meer dan het ander.

Dat is typisch voor Brussel. Dat heeft historische achtergronden. Deze stad heeft in haar geschiedenis het bezoek gekregen van heel veel buitenlanders: Oostenrijkers, Spanjaarden, Nederlanders enzovoort. Die zijn hier allemaal een keer gepasseerd. In sommige gevallen zijn ze hier hun wetten komen dicteren. Die meerlagigheid of meervoudigheid is hier dus aanwezig en wij moeten daarmee omgaan. Betekent dit dat de elementen die typisch zijn voor het Nederlandstalige gedeelte van onze identiteit, niet in de verf moeten worden gezet? Neen, integendeel: we proberen dat dag in dag uit te doen.

Ik geef een voorbeeld waarop we in de loop van het werkjaar dieper kunnen ingaan. Ik merk dat de collega's van de N-VA zeer gedreven zijn met betrekking tot het Bruegeljaar en alles wat zich daarrond ontwikkelt. Dat boeit mij ook. Dat heeft mij altijd geboeid. Bruegel is een Brusselaar.

Tussen haakjes, de VGC heeft voor het kunstwerk aan de Kapellekerk gezorgd. Er is nog discussie over een paar onderdelen ervan. Ik zou graag hebben dat men het verlicht. Maar daar is de kunstenaar niet voor, hoe eigenaardig het ook moge lijken. Ik vind dat er nog wel meer kunstwerken in deze stad niet voldoende opvallen. Ze verdwijnen in het decor of ze vallen 's avonds, wanneer het donker is, niet op. Zo heeft het ook lang geduurd vooraleer er een lichtje stond op Manneken Pis. En het was dan nog een privélichtje in het begin, van een van de uitbaters van een café. Het is nog een idee voor de man van het Lichtplan.

Wij hebben niets tegen Bruegel, integendeel. Als we daarop kunnen inspelen, bijvoorbeeld met het onderwijs, zeer graag. Dat doen we trouwens al. De Vlaamse Gemeenschap promoot de aanmaak van didactische pakketten en dergelijke. Uiteraard zullen wij het nodige doen om daarin mee te gaan. Ikzelf heb nog les gegeven over Bruegel. Ik weet hoe plezant dat kan zijn. Daar zit heel veel in. De N-VA verdenkt ons van een gebrek aan enthousiasme daarover. Dat is helemaal niet zo.

Het vorige College heeft daar al inspanningen voor geleverd. Ik zou daar een avond mee kunnen vullen, nietwaar, mevrouw Grouwels? Het initiatief kwam er naar aanleiding van de twintigste of de vijftiende verjaardag van de VGC. Het idee was gerezen bij de toenmalige collegevoorzitter, Robert Delathouwer. Aan Tom Frantzen, die een aantal figuratieve beelden heeft staan, werd de opdracht gegeven om een Bruegelbeeld te maken. Hij had het plan om het te plaatsen in de Bruegelwijk, op het plein in de Marollen. Er waren allerlei stedenbouwkundige redenen dat het niet helemaal de geschikte plek was. We zijn blijven onderhandelen met de stad om dat Bruegelbeeld, een beeld dat de stad van de VGC cadeau kreeg, geplaatst te krijgen. Uiteindelijk hebben we dan een nog veel betere plek gevonden, tegen de muur van de Kapellekerk, waar hij begraven ligt. Ik zou daar een boek over kunnen schrijven.

We zitten wat dat betreft op dezelfde lijn. We moeten geen kunstmatige tegenstellingen zoeken die er niet zijn. Ik stel voor dat we het later hebben over alle details.

Mevrouw Goeman, u zei dat u op de autoloze zondag, een initiatief van het gewest, veel energie tankt. Ik heb die dag in mijn gemeente iets anders ontdekt. Die dag staat in het teken van mobiliteitsvraagstukken, maar ik heb ervaren dat de Brusselaar die dag meer en meer los van de mobiliteitsdiscussies invult. Hij ervaart dat als een ‘dag van de onthaasting’, zoals ik het dan noem. In sommige buurten waar er veel activiteiten zijn, is dat misschien niet het geval. Maar op die dag kun je ’s morgens wakker worden en die continue ruis van het voorbijgaande verkeer is er opeens niet meer. De mensen komen dan op een gemoedelijke manier buiten, maken een wandeling, doen een terrasje, praten een keer met de burens en ze kunnen de kinderen vrij laten spelen zonder hen al te veel in de gaten te moeten houden en te moeten vrezen dat ze gevaar lopen. In de huidige samenleving lijkt me alleen dat al nuttig om eens per jaar te doen: niet alleen voor diegenen die over heel het grondgebied willen kunnen fietsen, maar gewoon een dag om met z’n allen te onthaasten. Dat was trouwens ook het fijne van de autoloze zondagen in de jaren zeventig als gevolg van de oliecrisis. Misschien kan de VGC in het kader van haar werking daarin een aandeel hebben om ook dat luik van het verhaal in de toekomst wat meer in te kleuren en vorm te geven.

Er waren heel wat praktische vraagjes over een aantal dossiers. Mevrouw Goeman, de VGC heeft de schoolpoortwerking niet opgestart, maar ze volgt het initiatief wel. Het Onderwijscentrum Brussel (OCB) heeft het project geëvalueerd en zal proberen om er op basis daarvan een vervolg aan te breien.

Het aanvullend meldpunt zien we zowel digitaal als fysiek. De registratie voor het organiseren van trajecten, de evaluatie en de bijsturing moeten daar kunnen gebeuren. Dat zal gebeuren in samenspraak met Abrusco.

Wat betreft de openbaarheid van bestuur is de VGC een uitermate voorbeeldig bestuur. Ze is wat dat betreft een van de meest voorbeeldige van allemaal. Ongeveer alles is bij ons altijd beschikbaar. U vraagt, wij draaien.

De investeringsplannen van de VGC in het onderwijs worden heel regelmatig naar de commissie gebracht en overgemaakt. Normaal doen de collega's dat ook. We moeten dat eens bekijken, maar als je iets nodig hebt: *"Ask for it, you'll get it"*.

We kunnen nog een heleboel van die kleinere details bespreken, maar dan zijn we nog een hele tijd bezig. We zullen dat later wel doen, als u het goed vindt.

Wat de sportinfrastructuur betreft, en dat ligt ons nauw aan het hart, wil ik wat punten in de verf zetten. We hebben ons ingeschreven op de Vlaamse oproep. Het was onze bedoeling om infrastructuur te creëren op de COOVI-campus. De sporthal van Emanuel Hiel is een van de betere realisaties van de VGC. Deze is goedgekeurd en gebouwd toen ik Vlaams minister van Sport was. Het is een van de enige keren dat Vlaanderen rechtsreeks in Brusselse infrastructuur heeft geïnvesteerd. De zaal wordt dag en nacht gebruikt. Ik ben er laatst nog binnen gelopen omdat ik ze wou tonen in het kader van de investering op de COOVI-campus. Het betreft een investering van 6 à 7 miljoen euro. De Vlaamse gemeenschapsbijdrage zou ongeveer 900.000 euro belopen.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): De Vlaamse Gemeenschap draagt tot 30 % bij.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat is geen derde, maar een zevende. We hebben een discussie met de diensten gevoerd. Het betreft een klein fragment van de investering, maar alles is relatief. Alle middelen zijn natuurlijk welkom.

Ik wil trouwens aan u allen een oproep doen om eensgezind de boodschap uit te dragen dat we verder werk moeten blijven maken van capaciteitsuitbreiding, ook in het secundair onderwijs. We hebben 2 grote werven die volop in ontwikkeling zijn, namelijk campus Koekelberg, die zienderogen uit de grond rijst, en campus Gallaitstraat, waarvan de aanbestedingsfase bijna is afgerond.

Er heeft zich een opportuniteit voorgedaan. Collega Hilde Crevits heeft een DBFM-oproep kunnen lanceren voor projecten ten belope van 300 miljoen euro. Er zijn 2 dossiers ingediend vanuit Brussel die de moeite waard zijn. Een daarvan betreft de site van St.Michel. Dit project is zeer de moeite waard omdat het relatief snel kan worden gerealiseerd en de site zich vlak tegenover Tour en Taxis bevindt, een wijk in volle ontwikkeling. De middelen van mevrouw Hilde Crevits zijn niet onbeperkt.

Mijn partij heeft alvast haar zege gegeven om het eenmalige overschot van 2017 integraal bij de middelen van mevrouw Hilde Crevits te pompen om haar DBFM-operatie te spekken. Dit zou bijna een verdubbeling van het budget betekenen. Met zijn allen moeten we er voor gaan, zodat de 2 projecten die in Brussel op stapel staan snel kunnen worden voltooid. Het ene project kan snel gaan, het andere – dat zich in Sint-Jans-Molenbeek afspeelt – vergt misschien wat meer tijd. Als we die boodschap samen uitdragen doen we iets positiefs. Samenwerking is hier nuttig.

Collegelid Pascal Smet: Ik heb de tussenkost van mevrouw Annemie Maes niet goed begrepen. Wij werken heel nauwgezet *bottom up* wat betreft de domeinen Jeugd, Cultuur en

Sport. We hebben een beleid uitgestippeld en de reglementering in nauw overleg met de sector aangepast, met de bedoeling het talent dat in de stad aanwezig is te laten groeien en te ondersteunen.

We hebben er duidelijk niet voor gekozen om aan de jongeren en de verenigingen te zeggen wat ze moeten doen. We geven hen de kans om hun ding te doen. We geloven dat de politiek dingen moet mogelijk maken in plaats van hen onmogelijk te maken. Vandaar dat er projecten zijn die ook beantwoorden aan een vraag op het terrein. Het zijn perfecte illustraties van het beleid. Mevrouw Annemie Maes zei dat we niet over de WMKJ's spreken. Ik kan enkel zeggen dat we de convenant met de WMKJ's begin 2016 hebben hernieuwd. We hebben extra middelen toegekend. Vandaag gaat er 1,6 miljoen euro naartoe. Het belangrijkste deel van onze begroting Jeugd gaat naar de WMKJ's. Er is ook een oplossing gevonden voor de huisvesting van jeugdhuis Ratatouille. We hebben al veel gedaan, maar hebben dat niet allemaal herkauwd. Dat is waar. Ik bespaar u een herhaling vandaag.

Mevrouw Maes zei dat participatie, zoals de Jeugdraad, belangrijk is. Dat klopt. Zij vergeet daarbij echter dat jongeren vandaag niet meer op de raden wachten. Ze nemen gewoon zelf initiatief. Ik geef een concreet voorbeeld. We zijn vorig jaar door de jongeren van de VUB gevat met een heleboel vragen bij de opening van het academiejaar. Twee weken geleden heeft de Brusselse Regering haar fiat gegeven en beslist om bus 71 op donderdagavond Elsene, Delta, Flagey en De Brouckère met elkaar te verbinden, zodat studenten naar het centrum van de stad kunnen gaan. Dat gebeurde niet via een formeel participatieproject. Ze hebben gewoon aan onze mouw getrokken en de zaak uitgelegd. We hebben geluisterd, gesproken met de MIVB en dat is in orde gekomen. Dat gebeurt op andere vlakken ook zo.

Natuurlijk heb je ook formeel overleg nodig. Dat bestaat voor de jeugd via de Studentenraad, maar daarnaast zijn studenten veel directer en moderner geworden. Ze sturen ons mails of spreken ons op straat of op café gewoon aan.

Het klopt dat er enkele personeelwissels zijn geweest, maar daar kunnen wij niets aan doen. Mensen veranderen soms van werk.

Wat de sporthal op de COOVI-campus betreft heeft collegevoorzitter Guy Vanhengel al een antwoord gegeven. We gaan er volop aan meewerken en treden in nauw overleg met Vlaanderen. Misschien moet ik dit moment even gebruiken, nu ik mevrouw Cieltje Van Achter als Vlaamse ambassadrice bij de Brusselse instellingen benoemde, om de rekenkunde van onze vriend Philippe Muylers even opnieuw te laten bekijken. Ik dacht dat we op 2,75 miljoen euro konden rekenen, maar dat blijkt plots veel minder te zijn. We hebben mevrouw Van Achter dus nog even nodig om dat punt bij de Vlaamse Gemeenschap te verduidelijken. Dat is geen kritiek, het is een vorm van samenwerking. Ik wil constructief zijn en op haar een beroep doen. Zij krijgt zeker alle lof toegezwaaid als dat geld ons bereikt. Wij rekenen daarvoor op haar.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Het is schrijnend dat u vandaag de cijfers nog steeds niet kent, terwijl elke kleine gemeente daar wel in slaagt.

Collegelid Pascal Smet: Sportinfrastructuur moet zeker van bovenlokale aard zijn. Ze moet dus ook voor Brussel en de Rand kunnen dienen. We zitten trouwens aan de rand van Brussel.

Ik heb al gezegd dat we culturele projecten *bottom up* ondersteunen. Wat de infrastructuur betreft, letten we er altijd op dat we inzetten op gedeelde ruimten. Aan Needcompany hebben we, samen met Vlaams minister Sven Gatz, heel wat middelen gegeven, maar hun ruimte wordt gedeeld. Hetzelfde geldt voor het atelier van Damaged Goods en Werkplaats Walter, die met gedeelde ruimte werken. Een ander prachtig initiatief werd genomen door de Academie in Anderlecht, genaamd de Koer. Ik weet niet of jullie deze zomer naar de Koer in Anderlecht zijn gegaan. De lokale verenigingen hebben samen met de gemeente de handen in elkaar geslagen. Wegens sluiting van De Rinck tijdens verbouwingen ging men naar de Academie. Men heeft daar op de binnenkoer heel wat activiteiten op touw gezet en mensen samengebracht. Zo werd er gedeelde ruimte gecreëerd.

Ons kunstenbeleid hebben we een groter bedrag toegekend en bedraagt nu 1,8 miljoen euro. We geven een veel groter aandeel aan kleinere werkingen via flexibele procedures, met de focus op Brussel.

Wat het Bruegeljaar betreft heb ik al gezegd dat de VGC niet de hoofdrol moet spelen. Dat is het enige wat ik heb gezegd. Vlaanderen neemt initiatief. We hebben wel aan de dienst Erfgoed gevraagd om activiteiten te ontwikkelen ter ondersteuning van wat Vlaanderen en Brussel doen. In oktober 2017 vindt trouwens een grote brainstorming plaats in Brussel om na te gaan hoe de dienst Erfgoed en de verenigingen specifieke activiteiten kunnen ontwikkelen. Bruegel vindt in 2019 plaats, dus we hebben nog wat tijd. Bovendien zijn we het gewend om in de VGC efficiënt te werken. Maak u dus geen zorgen.

We hebben extra geld besteed om de Bruzz-bus uit te rusten. De bedoeling is om in de verschillende gemeenten als een soort prelude van de campagne het Nederlandstalig activiteitenaanbod, de verenigingen en het netwerk in de bloemetjes te zetten. We hebben middelen vrijgemaakt om de bus goed uit te rusten en in een mooie kleur aan te kleden. Volgens mij is dit gelukt.

Wat de gemeenschapscentra betreft heeft het College voor de eerste keer zeer duidelijk gekozen voor een geïntegreerde en cultuur overschrijdende aanpak. Zowel Welzijn, Onderwijs en Cultuur moeten aan bod komen. Het moeten open centra zijn waarin natuurlijk ook plaats blijft voor de verenigingen. Elk centrum zal verschillend zijn, want de bevolking is ook niet overal hetzelfde. We vinden het wel belangrijk dat er een gezamenlijke identiteit komt, omdat de gemeenschapscentra toch voor Brusselaars zijn. Het is logisch dat we ook voor de open gemeenschapsinfrastructuur dezelfde houding aannemen.

In dat verband begrijp ik de heer Dominiek Lootens-Stael niet, maar dat zal niemand verbazen. Men moet wat van marketing kennen om te begrijpen waarom we in de gemeenschapscentra ook andere talen gebruiken en waarom we in onze bibliotheken boeken in andere talen aanbieden, zoals bijvoorbeeld Arabisch of Slavische talen. We willen boeken in het Arabisch of Servisch omdat er dan mensen komen om die boeken te ontlenen. Dit zijn vaak ook mensen die hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs hebben gestuurd. Ze komen daar binnen en vinden er Nederlandstalige boeken, die ze ook zullen meenemen. Op die manier openen wij een hele wereld voor hen. De collectie zal uiteraard grotendeels Nederlandstalig blijven. Dat is nogal evident. Daarnaast kan echter een ander aanbod ontwikkeld worden. Dat is een fout die in het verleden misschien gemaakt werd door de Vlaamse Gemeenschap, waarvan de heer Dominiek Lootens-Stael nog een beetje de emanatie is. Men heeft te veel naar zichzelf gekeken en niet gezien dat er andere minderheden in de

stad waren. Door die andere minderheden te omhelzen en daar een alliantie met aan te gaan, kan men veel meer bereiken.

Uiteraard moeten onze bibliotheken en onze gemeenschapscentra plekken blijven waar Nederlandstalige mensen blijven komen. Uiteraard moeten het plekken blijven waar oudere Nederlandstalige Brusselaars de nestwarmte kunnen vinden die ze in hun straat niet meer vinden. Daar ben ik het allemaal mee eens. Daarnaast is het echter niet slecht dat bibliotheken een ander aanbod aanbieden. Vergeet niet dat er nogal wat Nederlandstaligen zijn die bijvoorbeeld Chinees of Arabisch studeren. Ook zij kunnen daar dan hun gading vinden. Eigenlijk is dat een heel verstandige manier om openheid te bieden en om de Nederlandstalige cultuur meer bekend te maken. Eigenlijk zou je dat moeten toejuichen in plaats van bekritisieren.

We komen hier later nog op terug, maar ik wil nog snel de timing geven voor een aantal gemeenschapscentra. Het Candelaershuys gaat midden 2018 open, Lendrik in februari 2018. Dat zijn alleszins de richtdatums. De Rinck zal eind 2018 opengaan. Dat kan wel wat vertraging oplopen, want je hebt niet alles in de hand. De werken aan de Vaartkapoen starten in 2019. Eind dit jaar starten de werken in de Zeyp. In Nekkersdal beginnen de werken in 2019. Daarnaast worden er nog andere studies opgestart. Uiteraard lopen de veiligheids- en onderhoudsinvesteringen ook nog verder. Daarvoor zullen we in 2018 bijna 3 miljoen euro uitgeven.

Tot slot wil ik nog ingaan op de bibliotheek. Ik heb zelf aangeboden om hierover een groot debat te organiseren in de commissie.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Wij hebben dat gevraagd.

Collegelid Pascal Smet: Ik heb dat zelf ook gevraagd.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): U heeft daarop gereageerd omdat de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport gevraagd had om hierover het debat aan te gaan.

Collegelid Pascal Smet: Mevrouw Maes, uiteindelijk doet dat er niet toe. We zijn er allemaal mama en papa van. We zullen die documenten eens napluizen. We hebben dat voorgesteld en het zal er ook komen. Dat is het belangrijkste. We hebben aan de administratie gevraagd om dit debat voor te bereiden. We hebben dat allemaal nog eens heel duidelijk bevestigd in groene nota's opdat er geen misverstanden zouden ontstaan. Het debat zal in volle openheid gevoerd worden, net zoals dat gebeurde voor Paspardoe. We moeten daar elk jaar een inhoudelijk debat over voeren in de commissie. Wat mij betreft is er geen enkel probleem om daar tijd voor uit te trekken.

Collegelid Bianca Debaets: Ik wil nog antwoorden op een aantal hoofdvragen over Welzijn, Gezondheid en Gezin. Ik ga van start met de kinderopvang. Ik ga niet in op waar er hoeveel plaatsen bijkomen, want die lijsten werden al gegeven en kunnen indien nodig opnieuw ter beschikking worden gesteld. Wel wil ik ingaan op de nieuwere tendensen en op vragen over de zelfstandige kinderopvang en de ondersteuning daarvan. Zoals u weet heeft Unizo daarvoor een begeleidingsopdracht gekregen. Het masterplan werd in het voorjaar van 2017 door het College goedgekeurd. In het najaar zal het worden uitgerold. Belangrijk daarbij is de vraag naar ondersteuning om deel te kunnen nemen aan het vormingsaanbod van de VGC. Dat kwam bij veel partners van de initiatieven naar boven. We hebben daarop ingespeeld, in

die zin dat we het vormingsaanbod en het lokaal loket openstellen voor die initiatieven. De voorbereidingen daarvoor zijn klaar.

Als mij gevraagd wordt of ik daar werkingsmiddelen voor zal vrijmaken, is het antwoord “neen”. Die vraag van Groen verbaast me trouwens wel een beetje. We hebben namelijk altijd duidelijk gesteld, daarmee tegemoetkomend aan een visie die we delen in deze Raad, dat we willen inzetten op de inkomensgerelateerde kinderopvang. Dat zullen we dan ook doen.

Mevrouw Annemie Maes stelde een vraag over het therapeutisch centrum. Ik denk dat het gaat over het centrum Espero in Haren, waar de vraag inderdaad groter is dan het aanbod. Daarom hebben we beslist dat de VGC, samen met Vlaanderen, zal investeren in het nieuwe pand van het therapeutisch dagcentrum. Zo kan er meer ingezet worden op nieuwe leefgroepen, gezinswerking en individuele therapie. Dat zal de komende maanden gerealiseerd worden.

Mevrouw Brigitte Grouwels vroeg naar een stand van zaken in verband met Educare, een project dat tijdens de vorige legislatuur onder haar impuls werd opgestart en waarbij heel goed wordt samengewerkt met het OCB. Dat is nogmaals een voorbeeld van die kruisbestuiving. Het toont aan dat we niet in hokjes denken en dat er geen muren zijn tussen de drie collegeleden. In het najaar zullen we in principe een pilootproject starten met een viertal scholen en kinderdagverblijven. De gedachte hierachter is dat de overgang tussen kinderdagverblijf en school zachter moet verlopen. In de kinderdagverblijven zal er wat meer klemtoon worden gelegd op het educatieve. In de eerste schoolmaanden zal de zorg nog niet helemaal worden losgelaten.

De digitale verhalenverteller is ook een mooi project. Ook daar is er sprake van een kruisbestuiving, maar dan tussen het Gewest en de VGC. Dat kadert ook in het verhaal van de *smart city*. Het gaat over IT in zorg. Het komt erop neer dat er, onder meer met gewestmiddelen, een applicatie wordt ontwikkeld voor mensen met dementie. Familieleden, vrienden en kennissen kunnen dan foto's, anekdotes en verhalen op die applicatie posten. Professoren en artsen hebben aangetoond dat dergelijke prikkels heel belangrijk zijn voor mensen met dementie. Verhalen of foto's van hun vroegere huis of huisdier, hobby's en dergelijke kunnen helpen om contact te krijgen met de familie. Het is vaak moeilijk om nog contact te krijgen met de dementerende.

De heer Bruno De Lille (Groen): Een dergelijke applicatie bestaat al. Een tijdje geleden kwam een vrouw op Radio 2 vertellen dat ze zo'n applicatie had ontwikkeld voor haar eigen vader, die in een vergelijkbare situatie verkeerde. Ik hoop dat jullie daarmee samenwerken.

Collegelid Bianca Debaets: Als u mij even laat verder vertellen, zal uw vraag beantwoord worden. We zullen dit project begeleiden om het zijn weg te laten vinden in het Nederlandstalig zorgaanbod in Brussel. Zo kan het ingang vinden in zorgcentra en andere initiatieven.

Er werd een vraag gesteld over de eerstelijnszorg, ik dacht door mevrouw Liesbet Dhaene.

Mevrouw Liesbet Dhaene (N-VA): Ik heb er niet de tijd voor gehad, maar het is wel een heel interessante vraag.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: U was toen volop bezig de communautaire problemen naar de maan te verhuizen.

Mevrouw Hannelore Goeman (sp.a): Ik heb daarover een vraag gesteld.

Collegelid Bianca Debaets: Vlaams minister Jo Vandeuren wil het eerstelijns gezondheidslandschap hervormen, uiteraard samen met het werkveld. Hij wil daarbij de nodige aandacht schenken aan Brussel. Het is belangrijk dat hij daar de nodige aandacht voor heeft. Ik hoef u er niet van te overtuigen dat de Brusselse context soms anders kan zijn, bijvoorbeeld door de aanwezigheid van tweetalige initiatieven. Een halftijdse transitiecoach zal ingebed worden in het Huis van het Nederlands. Daarbij zal er contact zijn met de GGC en met het Nederlandstalig gezondheidswerkveld.

Er werd ook een vraag gesteld over *Plug into Brussels*. Dat leunt ook aan bij de vraag van de heer Johan Van den Driessche over de Brusselse identiteit. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat alle Brusselaars, niet alleen de Nederlandstaligen, maar ook de anderstaligen, zich echt Brusselaar voelen en goede burgers zijn? Hoe kunnen ze zich betrokken voelen bij deze stad en zelf initiatief en verantwoordelijkheid nemen? Daar spelen we op in met *Plug into Brussels*. Op die manier kunnen ze zelf bijdragen aan Brussel. Dat is toch de achterliggende gedachte. Tezelfdertijd wordt ingezet op verbondenheid en tegen verzuring. Heel concreet kunnen verenigingen projecten indienen tot 5.000 euro om op wijkniveau de verbondenheid te verhogen en de anonimiteit tegen te gaan. Soms loopt het namelijk mis in bepaalde wijken omdat mensen elkaar niet kennen, waardoor er minder respect is voor de buurt. Daar spelen we op in.

- *De vergadering, geschorst om 12.26 uur, wordt hervat om 12.32 uur*

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Collegevoorzitter Guy Vanhengel heeft gezegd dat hij niet meer weet wie er nu tot de meerderheid dan wel tot de oppositie behoort. Verder wist hij te vertellen dat men er in moeilijke tijden geen extra slag op moet geven. Volgens hem is 'rustige vastheid' het ordewoord. In dat geval houdt hij er echter geen rekening mee dat men, als men het over identiteit heeft, tegelijkertijd Brusselaar, Vlaming en Europeaan is. Collegevoorzitter Guy Vanhengel is op politiek vlak tegelijkertijd collegevoorzitter en minister in de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In tijden van politieke crisis kan hij niet pretenderen dat hij alleen maar de collegevoorzitter is van de VGC. Dat was de reden van mijn tussenkomst.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik weet het wel. De 3 collegeleden namen zowel in het College als in de Brusselse gewestregering steeds dezelfde houding aan. Ook in de Brusselse Regering hebben we gepleit voor wat wij zelf doen, namelijk: rustige vastheid aanhouden en doorwerken.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Dit zegt iets over hoe weinig u als Nederlandstalige weegt in de Brusselse gewestregering.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat vindt men toch niet bij CDH.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Ik geef het voorbeeld van de transparantie. De collegevoorzitter klopt zichzelf op de borst om te zeggen hoe transparant men wel is. Men kan alle documenten ontvangen. Wij wachten echter nog altijd op die transparantie van de

regering. U had die momenten kunnen aangrijpen om goed bestuur ook binnen de Brusselse Regering te krijgen. Daarover gaat het. Mensen maken geen onderscheid tussen de VGC, het Brussels Parlement of wat dan ook. Ze kijken op welke wijze er wordt geregeerd.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Wat ons betreft gebeurt dat ook binnen de regels die werden bepaald.

De heer Bruno De Lille (Groen): Dat geldt zeker niet voor uw buurman.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): De regels zorgen ervoor dat we niets krijgen.

Ik blijf erbij dat het College niet op haar lauweren mag rusten. De houding « *tout va très bien, Madame la marquise* », is nefast. Hoe legt men ouders uit dat men nu al weet dat er een plaatstekort aankomt in het secundair onderwijs? Ik heb de collegevoorzitter horen zeggen dat alle collegeleden vernemen dat er ongerustheid heerst. Met een dergelijk antwoord ben ik evenwel niet gerust gesteld.

Collegelid Pascal Smet luistert nogal selectief. Zo kant hij zich tegen een formeel participatietraject. Dat is precies het probleem. Ik noteerde wat hij vertelde. Zo stelde hij: “Veel jongeren wachten niet op raden.” Hiermee zegt hij in feite dat enkel degene die het luidste roept, wordt gehoord. Deze zin incarneert eigenlijk zijn beleid. Men komt enkel tegemoet aan degene die het luidste roept. Ik denk niet dat dit een juiste houding is om aan te nemen tegenover jongeren.

Collegelid Pascal Smet: We hebben een Vlaamse Jeugdraad en een Studentenraad op het niveau van de VGC. Deze raden functioneren supergoed. Allemaal hebben ze contacten in het veld. Ik zie ze trouwens zelf ook af en toe.

Daarnaast zijn er in deze stad ook heel wat jongeren die zich organiseren. Mevrouw Annemie Maes kan hier toch enkel maar blij om zijn? Dit is toch de filosofie van *bottom up* die zij ook aanhangt? Van onderaan neemt men het heft zelf in handen.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Absoluut! Het probleem is evenwel dat het collegelid de adviezen van de Jeugdraad, als ze dan al eens samen komt, negeert. Meestal wordt er zelfs niet naar gevraagd.

Collegelid Pascal Smet: Geef eens een voorbeeld. U kan mij geen voorbeeld geven, want er is er geen.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Er zijn tal van voorbeelden. In de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport heb ik al tal van voorbeelden gegeven.

De heer Bruno De Lille (Groen): De afschaffing van *Ca marche* is er zo een.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Het collegelid pretendeert *bottom up* te werken. Wat hij doet, stemt echter niet overeen met zijn woorden. Dit is in feite de rode draad van zijn beleid.

Collegelid Pascal Smet doet nogal lacherig over het muziekkunstencentrum Walter. Aan dat project wordt echter heel wat geld besteed. Wij hebben er echter nog nooit iets over gehoord.

Plots is dat daar. Het is dan ook een terechte vraag van ons waarom u daar geld in steekt. Misschien is dit een terechte keuze. U mag dit alles echter wel iets ernstiger opnemen.

Collegelid Pascal Smet: Daar dient een commissie nu eenmaal voor. Daar bespreken we alles toch ten gronde?

Mevrouw Annemie Maes (Groen): In verband met de kinderopvang kan ik enkel constateren dat de collega's uit de meerderheid dezelfde analyse maken als wij. Ik citeer hierbij mevrouw Hannelore Goeman als zij stelt dat er nood is aan meer flexibele kinderopvang. Het College mag niet rusten op zijn lauweren. Dit zijn niet mijn woorden, maar die van mijn sp.a-collega. Tegen midden 2019 zou er 15% meer flexibele kinderopvang moeten komen. Momenteel zijn we echter nog steeds in 2017. Men mag het vel van de beer niet verkopen vooraleer hij geschoten is. In 2019 zal men er op afgerekend worden of men deze plaatsen al dan niet wist te realiseren.

Ik noteer eveneens dat mevrouw Khadija Zamouri stelde dat er een enorm plaatsgebrek is in de kinderopvang. Een op de twee ouders die een plekje zoeken in de Nederlandstalige kinderopvang, vindt dat plekje niet. Dit leeft bij de mensen. Men moet dan niet gaan zwaaien met een lijstje dat ons al eens werd bezorgd.

Het College moet dit alles met meer respect benaderen.

Collegelid Bianca Debaets: Samen met de andere collegeleden maak ik wel degelijk werk van de kinderopvang. Voor heel wat mensen is dit immers een van de doorslaggevende factoren om al dan niet in Brussel te blijven. U kan er mij dan ook moeilijk van betichten dat ik dit niet met de nodige ernst doe.

De lijst is bekend. Hij levert een pasklaar antwoord op de vraag in welke wijken en voor welke initiatieven er bijkomende plaatsen worden gecreëerd. Deze lijst bevat de namen van 20 tot 30 initiatieven. Het zou ons te ver leiden om al deze initiatieven nu te overlopen. Mevrouw Annemie Maes heeft deze lijst. Desgewenst kan ik hem echter nog wel eens bezorgen.

Wat de aanwas van 15% betreft, mag mevrouw Annemie Maes er in 2019 inderdaad nog eens goed naar kijken.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Deze lijst groeit trouwens nog steeds verder aan.

Mevrouw Annemie Maes (Groen): Wij stelden nog een aantal andere vragen. Zo stelden we aan collegevoorzitter Guy Vanhengel een vraag over het tekort aan leerkrachten. Dit zijn wellicht vragen die door de collega's in de respectievelijke commissies zullen worden gesteld. Een aantal van onze vragen werd gewoonweg niet beantwoord. We zullen dan ook niet nalaten om onze rol in de diverse commissies op te nemen.

We kunnen enkel hopen dat er effectief vooruitgang wordt geboekt. Hopelijk is er geen roestige vastheid, maar rustige vastheid.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik wil het voltallige College bedanken voor de antwoorden. Vooral het vertrouwen dat doorklonk in de gegeven repliek, waarbij werd

herhaald dat de collegeleden standvastig werken aan wat ze beloofden te doen, stemt mij gerust. De afrekening komt er inderdaad in 2019.

Ik heb ook vertrouwen in collegelid Bianca Debaets wanneer zij stelt dat er tegen midden 2019 een aanwas komt van 15%. Het College is goed bezig. Ik herhaal hier echter de zorg van de ouders. Ik moet die hier trouwens ook weergeven. Zoals collegelid Bianca Debaets het zelf stelde, zou het jammer zijn dat ouders omwille van het gebrek aan kinderopvang er voor opteren om Brussel te verlaten. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit in orde zal komen.

Ik twijfel er niet aan dat het College de aangeane projecten, ook al staan ze soms letterlijk in de steigers, tot een goed einde zal brengen. Ze zullen hierin slagen. Elk jaar opnieuw kunnen we de vooruitgang immers vaststellen. Tegen het einde van deze legislatuur zal men de aangeane beloftes dus wel waar maken. Het College krijgt dan ook het vertrouwen van de Open Vld-fractie.

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Ik wil de collegeleden bedanken voor hun antwoorden. Samen met de andere raadsleden hebben ook de leden van de N-VA-fractie een aantal vragen gesteld. Ik stel voor om de punctuele vragen verder te bespreken in de diverse commissies. Niettemin wens ik toch nog 3 meer inhoudelijke boodschappen te geven.

Vooreerst wens ik nog iets te zeggen over de zogenaamde Brusselse identiteit en het meerlagige karakter. Dit heeft niets van doen met een gradatie, maar gewoon met het feit dat identiteit wortelt in de eigen omgeving en waar men woont. Op die wijze bereikt men steeds een hoger niveau. Dit heeft niets te maken met verschillende waarden. Deze problematiek is trouwens niet alleen aan de orde in dit stadsgewest. Ze geldt voor heel het land, voor alle regio's die dit land rijk is en bij uitbreiding zelfs voor alle regio's in de wereld.

Ik verneem met interesse dat het College of zelfs de Brusselse gewestregering een studieopdracht heeft gegeven aan de Koning Boudewijnstichting. Indien dit laatste het geval zou zijn, zal ik mijn vraag over de inhoud van de opdracht stellen aan de gewestregering.

Ik kom nog eens terug op Bruegel. Het is natuurlijk leuk dat het College hier open voor staat. Het blijft echter betreuenswaardig dat er in deze beleidsverklaring op geen enkele wijze allusie wordt gemaakt op iets dat op cultureel vlak heel wat mensen begeistert en op een personage dat zo belangrijk is voor ons stadsgewest. Dit bevestigt eigenlijk wat collegelid Pascal Smet al gezegd heeft en af en toe nog uitstraalt. Hij loopt namelijk niet al te hoog op met de schilder.

Mevrouw Hannelore Goeman (sp.a): Collegelid Pascal Smet zei daarnet toch het omgekeerde?

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Dan heeft hij nu blijkbaar een bocht genomen. Ik weet precies wat hij vroeger heeft beweerd. Hij had het toen over “*passé*” en “niet modern”.

Collegelid Pascal Smet: *I love Bruegel!*

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Met een dergelijke uitspraak doet het collegelid me denken aan een of andere internationaal gekende president.

Tenslotte wens ik nog iets te zeggen over de activiteiten in de gemeenschapscentra. Laat er geen twijfel over bestaan: wij hebben nooit gezegd dat we het geen goede zaak zouden vinden dat er activiteiten plaatsvinden in de gemeenschapscentra waarbij men zich richt tot andere gemeenschappen en anderstaligen. Dit alles mag echter niet leiden tot het feit dat, wanneer men zich in het Nederlands aanbiedt in een gemeenschapscentrum, men moeilijkheden ondervindt of niet in de eigen taal wordt aangesproken.

Collegelid Pascal Smet: Wie dat beweert moet dit kunnen staven met bewijzen. Ik heb hier immers nog geen enkele klacht over ontvangen. Op zijn minst had men mij hier een brief of een e-mail over kunnen schrijven. Kan de heer Johan Van den Driessche mij een lijst bezorgen met de gegevens van wat er is gebeurd?

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Bij deze is dat afgesproken.

Collegelid Pascal Smet: Ik wil dit laten onderzoeken, want ik wil daar heel duidelijk over zijn. In de gemeenschapscentra moet men op elk ogenblik van de dag in het Nederlands terecht kunnen.

De heer Johan Van den Driessche (N-VA): Dat is een duidelijke boodschap.

Mevrouw Hannelore Goeman (sp.a): Ik dank de collegeleden voor de vele antwoorden, al zijn een aantal vragen onbeantwoord gebleven. Ik neem aan dat we in het komende politieke jaar meer dan genoeg tijd zullen hebben om uitgebreid in debat te gaan.

Ik onthoud vooral dat het College van plan is om massaal te investeren in onderwijs en kinderopvang. Dat is ongelooflijk belangrijk, maar ook broodnodig in onze stad. Ik onthoud ook dat het College wil inzetten op samenwerking met de andere actoren in Brussel, of het nu gaat om eerstelijnszorg of duaal leren. Onze stad is complex. Het is belangrijk dat we samen vooruit kunnen gaan.

Ik heb ook genoteerd dat de collegeleden overtuigd zijn van totale transparantie. Ik neem dus aan dat we binnenkort de agenda en de verslagen van het College kunnen inkijken?

Tot slot hoop ik dat het College mijn oproep over het personeel niet vergeet. Kortom, er ligt veel werk op de plank. Maar nu we allemaal op adem zijn gekomen na de autoloze zondag, moeten we dat aankunnen!

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik wil graag terugkomen op één punt. Ik ben een beetje bedroefd over het feit dat collegelid Pascal Smet hier heeft geopenbaard dat ik geen kaas heb gegeten van marketing.

Ik ben de laatste om te beweren dat ik een specialist in marketing ben. Toch weet ik dat een sterk merk niet mag worden uitgehold. Wanneer in grote letters ‘Nederlandstalige bibliotheek’ op een gebouw staat, dan gaat het niet op dat wie daar binnenloopt zich plots afvraagt of hij niet in het verkeerde gebouw is binnengestapt.

We moeten voorzichtig zijn met het opengooien van onze eigen instellingen. Als we de identiteit van een instelling te grabbel gooien, dan moeten we op termijn niet verwonderd zijn dat mensen zich er van zullen afkeren. Zo gaan zij bijvoorbeeld naar de bibliotheek van

Dilbeek in plaats van deze in Sint-Jans-Molenbeek, of naar die van Zaventem in de plaats van Muntpunt.

Een tweede bedenking die ik daarbij wil maken is dat onze budgetten niet onbeperkt zijn. Een vijftiental jaar geleden hebben we lokale antennes van bibliotheken gesloten omdat onze budgetten ontoereikend waren. Vandaag hoor ik dan dat er budgetten zijn voor Arabische, Slavische en Turkse boeken. Ik stel me daar vragen bij.

De heer Paul Delva (CD&V): Ik kreeg niet op alle vragen een antwoord, maar ik zal mijn vragen nog kunnen herhalen in de loop van het jaar. Ik wil wel nog even stilstaan bij de verhouding tussen de gemeenschapscentra en de verenigingen. Het klopt dat de gemeenschapscentra onderling verschillen en een andere historiek hebben, maar in hun houding ten aanzien van andere verenigingen zou er geen verschil mogen zijn. Er is op dat vlak geen ruimte voor verschil. Het spreekt voor zich dat de verenigingen voor elk gemeenschapscentrum een prioriteit moeten zijn. Daar bestaat geen discussie over.

We spreken uiteraard het volle vertrouwen uit in dit College en wensen de collegeleden heel veel succes toe met de uitvoering van de initiatieven die staan vermeld in deze beleidsverklaring.

- De algemene bespreking is gesloten.

Stemming

- De Beleidsverklaring 2017-2018 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 7.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Els Ampe, Réne Coppens, Stefan Cornelis, Paul Delva, Hannelore Goeman, Brigitte Grouwels, Khadija Zamouri, Carla Dejonghe

Hebben neen gestemd: Bruno De Lille, Liesbet Dhaene, Dominiek Lootens-Stael, Annemie Maes, Cieltje Van Achter, Johan Van den Driessche, Arnaud Verstraete

ACTUALITEITSVRAAG (R.v.O., art.61)

De mogelijke vermindering van Nederlandstalige gemeenteraadsleden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): In zijn verklaring voor de opening van politieke jaar van eergisteren verklaarde minister-voorzitter Rudi Vervoort dat er een ontwerp van ordonnantie in de maak is om het aantal gemeenteraadsleden in Brussel te verminderen en minstens te bevriezen op het niveau van de verkiezingen van 2012.

Het ligt nogal voor de hand dat hierdoor in heel wat gemeenten de Nederlandstalige gemeenteraadsleden dreigen uit de boot te vallen en de Brusselse Vlamingen in een aantal gemeenten dus zonder politieke vertegenwoordiging op lokaal vlak komen te zitten. De Nederlandstalige verkozenen zijn immers dikwijls de laatste verkozenen. De Nederlandstaligen behoren immers hoegenaamd niet tot de sterkste groep. In het hoerabericht van de collegevoorzitter – zijn beleidsverklaring – zouden er tegen 2030 bijna 100.000 Brusselaars bijkomen uit alle hoeken van de hele wereld. Het merendeel van hen zal helaas geen

aansluiting zoeken bij de Vlaamse Gemeenschap. Wanneer ze stemrecht zullen hebben – dat is er immers voor vreemdelingen – zullen zij wellicht niet voor Nederlandstaligen kiezen. Het risico bestaat dus dat de Nederlandstaligen op lokaal vlak uit de boot zullen vallen.

Aangezien in deze plannen geen enkele garantie zit voor een politieke minimum-vertegenwoordiging voor Nederlandstaligen, valt te vrezen dat we terechtkomen in het systeem van de *flamands de service* die op de hen toegewezen plaatsen op een Franstalige lijst mogen staan.

Heeft het College reeds een studie besteld om de impact van de voorliggende plannen op de Vlaamse vertegenwoordiging in de 19 gemeenten na te gaan? Zo ja, wat zijn dan de resultaten? Indien niet, tegen wanneer zal de studie er komen? Heeft het College reeds een standpunt ingenomen in deze materie? Op welke wijze zal het College in deze de belangen van de Brusselse Vlamingen behartigen?

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik ben blij met deze vraag. Ik stel immers vast dat door het opbod van initiatieven die voortspruiten uit discussies van de voorbije zomer veel verwarring is ontstaan.

In tempore non suspecto heeft de regering bij CEVIPOL, een studiegenootschap van ULB-VUB, een studie besteld over de mogelijke manieren om de Brusselse besturen af te slanken en te vereenvoudigen. Dit is immers al jaar en dag een vraag van Nederlandse zijde. Ik heb me lang eenzaam gevoeld toen ik zei dat het aantal Nederlandstalige mandatarissen in Brussel niet hoger ligt dan elders in het land. Integendeel. Maar de grote slogan van ‘3.000 mandatarissen in Brussel’ maakte wel opgeld.

De studie van CEVIPOL geeft aan dat het aantal lokale mandatarissen, zowel op het uitvoerende als op het representatieve niveau, zonder veel moeilijkheden zou kunnen verminderen. Dat gaf meteen aanleiding tot een discussie die ook in de studie wordt aangekaart: wat gebeurt er dan met de kleinste partijen? Zij maken immers minder kans om vertegenwoordigers te hebben in de gemeenteraad als die kleiner wordt.

Daarom heeft de regering beslist om zich te beperken tot het bevroren van het aantal gemeenteraadsleden op het huidige niveau. Ingevolge de demografische evolutie in de gemeentewet zouden in alle Brusselse gemeenten 2, 3 en meer mandatarissen kunnen bijkomen omwille van de bevolkingstoename. Dat gaan we niet doen. We houden het op de huidige aantallen.

Het is merkwaardig wie nu deze vraag stelt. Het discours is een beetje dubbel. Wie zijn de kleinste partijen? Dat zijn natuurlijk de Nederlandstalige partijen als ze helemaal alleen moeten opkomen. Het kan ook dat een partij er uitgesproken voor kiest om alleen op te komen. Dit is overigens niet uitsluitend een communautaire discussie is. Dat geldt ook voor kleinere formaties, maar dikwijls zijn de allerkleinste de Nederlandstalige partijen omwille van de demografie. We hebben ervoor gekozen om die discussie niet te voeren, want het probleem ligt niet aan het aantal gemeenteraadsleden. Om die discussie niet te moeten voeren hebben we de lijn heel strak gehouden aan wat er beslist werd in het regeerakkoord, waarin duidelijk stond dat we het aantal gemeenteraadsleden niet zouden laten toenemen. We gaan ze ook niet laten afnemen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Dit antwoord kende ik natuurlijk al. Ik heb in mijn vraag zelf gezegd dat men bevriest op het niveau van 2012. Dat wist ik dus ook. Mijn stelling is dat wanneer het aantal kiezers hoger wordt, in de beleidsverklaring staat met een 100.000-tal tegen 2030 die veelal niet tot de Nederlandstalige groep behoren, dan zal het soortgelijk gewicht van de Nederlandstaligen dalen en dat in feite het aantal te verdelen plaatsen in gemeenteraden ook zal dalen in verhouding tot wat het zou moeten zijn indien men zou groeien in verhouding tot de bevolkingcijfers.

Het zal dus relatief moeilijker worden om een gemeenteraadszetel te behalen en het wordt voor Nederlandstaligen extra moeilijk, omdat de groep die zorgt voor de bevolkingsgroei niet tot het electoraat van de Nederlandstaligen behoort.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Dat hangt ervan op hoe men zichzelf opstelt tegenover de kiezer. Wij hebben bijvoorbeeld een continue daling gekend van het aantal uitgebrachte stemmen op Nederlandstalige lijsten in de voorbije jaren voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De vorige verkiezingen was er echter een kentering en nam het aantal terug toe. Hoe is dat te verklaren? Kandidaten of partijen die zich op een aanvaardbare en begrijpelijke manier wenden tot al diegenen die in de meerlagige identiteit affiniteit hebben met de Nederlandstaligen in dit land, kunnen ook daar stemmen halen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ja, maar zelfs als we dat allemaal in acht nemen, wordt het moeilijker voor de Nederlandstaligen om verkozen te geraken, tenzij men zijn wagentje mag aanhangen aan een Franstalige lijst.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Wat vraagt de heer Dominiek Lootens-Stael dan? Dat we het aantal gemeenteraadsverkiezingen laten toenemen?

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Of dat we overgaan tot een minimumvertegenwoordiging van Nederlandstaligen. Dit was het sleutelmoment om dat op tafel te leggen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik heb daarvoor gezorgd in dit Huis. Dat heb ik destijds mee onderhandeld. Daardoor zitten wij hier nu met 17. Ik zie ons zo iets op dit moment niet gedaan krijgen in de gemeenteraden en ik weet zelfs niet of dat het wenselijk is.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): In sommige gemeenteraden wellicht wel.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Een gewaarborgde vertegenwoordiging van gemeenteraadsleden, daar wil ik niet aan beginnen!

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Daar durft de collegevoorzitter niet aan te beginnen.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Ik weet ook niet waarom dat zou moeten. Dan zou ik liever praten over de herziening van gemeentegrenzen of de herverdeling van bevoegdheden tussen gemeenten. Daar zijn we overigens mee bezig. Door steeds verder de gemeenten in een contractuele relatie te brengen met het gewest, proberen we daar eenvormigheid in te krijgen. Dat vind ik interessanter.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Met een hertekening van de gemeentegrenzen komen we waarschijnlijk in een situatie waar we geen Nederlandstalige vertegenwoordiging meer hebben. Dit was nu het moment om dat te vermijden.

Collegevoorzitter Guy Vanhengel: Daar ben ik het niet mee eens.

- Het incident is gesloten.

- De vergadering wordt om 13.04 uur gesloten.*
- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN**Ingekomen stukken****Beleidsverklaring – Indiening en verwijzing**

Beleidsverklaring 2017-2018 van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
– Stuk 4 (2017-2018) - Nr.1

Doorverwezen naar de Plenaire Vergadering van 20 september 2017.

Commissievergaderingen - verslagen

Samenwerkingscommissie van 12 juli 2017

Het sportbeleid van de Vlaamse Regering in Brussel

toegelicht door de heer Philippe Muyters, Vlaams minister bevoegd voor Werk, Economie,
Innovatie en Sport

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 680 (2016- 2017) – Nr. 1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door de heer Paul Delva.

TREFWOORDENREGISTER

Actualiteitsvraag

Zie - Mogelijke vermindering van Nederlandstalige gemeenteraadsleden in Brussel

Beleidsverklaring

Bespreking, blz.5

Stemming, blz.43

Benoeming Bureau, blz.3

Mededeling, blz.4

Mogelijke vermindering van Nederlandstalige gemeenteraadsleden in Brussel, blz.43

Opening gewone zitting 2017-2018, blz.3

Toespraak voorzitter, blz.4